

คู่มือ การซ่อมเสริม การอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓
เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

คำนำ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ดำเนินงานโครงการพัฒนาแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย เพื่อแก้ไขปัญหการอ่านและการเขียนของนักเรียนที่ประสบกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ซึ่งส่งผลให้การจัดการศึกษาของสถานศึกษาทั่วประเทศต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบให้เหมาะสมกับบริบทพื้นที่และสถานการณ์ โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาเป็นสำคัญ แม้ว่าจะมีกรวางแผนเตรียมความพร้อมการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างดี แต่ในทางปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนที่มีพื้นฐานประสบการณ์การเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ย่อมทำให้ผู้เรียนส่วนหนึ่งต้องประสบกับปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ (Learning Loss) ซึ่งจะต้องได้รับการดูแลและเติมเต็มให้บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้เป็นรายบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเรื่อง พยัญชนะและสระ คำผันวรรณยุกต์ คำที่มีสระลดรูปและเปลี่ยนรูป คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา คำควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการันต์

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้จัดทำ “ชุดแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)” ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครูใช้สำหรับซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่มีปัญหการอ่านและการเขียนภาษาไทย ประกอบด้วย คู่มือการซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss) จำนวน ๑ เล่ม และแนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยจำนวน ๘ เล่ม รวมทั้งหมด ๙ เล่ม ได้แก่

เล่ม ๑ คู่มือการซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

เล่ม ๒ แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : พยัญชนะและสระ

เล่ม ๓ แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : คำผันวรรณยุกต์

เล่ม ๔ แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : คำที่มีสระลดรูปและเปลี่ยนรูป

เล่ม ๕ แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

เล่ม ๖ แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

เล่ม ๗ แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : คำควบกล้ำ

เล่ม ๘ แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : คำที่มีอักษรนำ

เล่ม ๙ แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : คำที่มีตัวการันต์

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

เล่ม ๑ คู่มือการซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss) ได้นำเสนอเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับการอ่านและการเขียนภาษาไทย แบบวินิจัยการอ่านและการเขียนภาษาไทย และแบบบันทึกผลการวินิจัยการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานหวังว่า ชุดแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss) จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากมีข้อเสนอแนะประการใด กรุณาแจ้งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาต่อไป และขอขอบคุณคณะทำงาน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่ร่วมดำเนินการให้การจัดทำเป็นไปด้วยความเรียบร้อยไว้ ณ โอกาสนี้

(นายอัมพร พินะสา)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
บทนำ	๑
วัตถุประสงค์	๓
การดำเนินงาน	๓
กลุ่มเป้าหมาย	๕
ขอบเขตของเนื้อหา	๕
โครงสร้างของชุดแบบฝึก	๖
แนวทางการดำเนินงาน	๗
ความรู้เกี่ยวกับการอ่านและการเขียนภาษาไทย	๑๐
รูปและเสียงพยัญชนะ	๑๑
รูปและเสียงสระ	๑๘
รูปและเสียงวรรณยุกต์	๒๑
คำในแม่ ก กา	๒๖
คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา	๓๐
คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา	๔๓
คำที่มีอักษรควบ	๔๕
คำที่มีอักษรนำ	๕๔
คำที่มีตัวการันต์	๕๘
การวินิจฉัยการอ่านและการเขียนภาษาไทย	๖๐
คำชี้แจง	๖๐
แบบวินิจฉัยการอ่านพยัญชนะ	๖๓
แบบวินิจฉัยการเขียนพยัญชนะ	๖๓

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
แบบวินิจฉัยการอ่านสระ	๖๔
แบบวินิจฉัยการเขียนสระ	๖๔
แบบวินิจฉัยการอ่านคำที่ประสมด้วยสระ -ะ -า ิ ี ึ ุ ึ ู	๖๕
แบบวินิจฉัยการเขียนคำที่ประสมด้วยสระ -ะ -า ิ ี ึ ุ ึ ู	๖๕
แบบวินิจฉัยการอ่านคำที่ประสมด้วยสระ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ โ-ะ เ-ะ แ-ะ อ-ะ	๖๖
แบบวินิจฉัยการเขียนคำที่ประสมด้วยสระ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ โ-ะ เ-ะ แ-ะ อ-ะ	๖๖
แบบวินิจฉัยการอ่านคำที่ประสมด้วยสระ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ เียะ เียะ เือะ เือะ เือะ เือะ	๖๗
แบบวินิจฉัยการเขียนคำที่ประสมด้วยสระ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ เียะ เียะ เือะ เือะ เือะ เือะ	๖๗
แบบวินิจฉัยการอ่านคำที่ประสมด้วยสระ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ เียะ เียะ เือะ เือะ เือะ เือะ	๖๘
แบบวินิจฉัยการเขียนคำที่ประสมด้วยสระ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ เียะ เียะ เือะ เือะ เือะ เือะ	๖๘
แบบวินิจฉัยการอ่านคำที่มีสระลดรูปและเปลี่ยนรูป	๖๙
แบบวินิจฉัยการเขียนคำที่มีสระลดรูปและเปลี่ยนรูป	๖๙
แบบวินิจฉัยการอ่านคำผันวรรณยุกต์	๗๐
แบบวินิจฉัยการเขียนคำผันวรรณยุกต์	๗๐
แบบวินิจฉัยการอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา	๗๑
แบบวินิจฉัยการเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา	๗๑

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
แบบวินิจฉัยการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา	๗๒
แบบวินิจฉัยการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา	๗๒
แบบวินิจฉัยการอ่านคำควบกล้ำ ร ล ว	๗๓
และคำควบกล้ำไม่แท้	
แบบวินิจฉัยการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว	๗๓
และคำควบกล้ำไม่แท้	
แบบวินิจฉัยการอ่านคำที่มีอักษรนำ	๗๔
แบบวินิจฉัยการเขียนคำที่มีอักษรนำ	๗๔
แบบวินิจฉัยการอ่านคำที่มีตัวการันต์	๗๕
แบบวินิจฉัยการเขียนคำที่มีตัวการันต์	๗๕
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านและการเขียนภาษาไทย	๗๖
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านพยัญชนะ	๗๖
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนพยัญชนะ	๗๘
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านสระ	๘๐
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนสระ	๘๒
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านคำที่ประสม	๘๔
ด้วยสระ -ะ -า -ิ -ี -ึ -ุ -ู	
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำที่ประสม	๘๕
ด้วยสระ -ะ -า -ิ -ี -ึ -ุ -ู	
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านคำที่ประสมด้วยสระ	๘๖
-ะ -เ -แะ -แ -โ -เ -อะ -อ	

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำที่ประสม ด้วยสระ -ะ -ะ - แะ - โะ - -ะ -อ	๘๗
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านคำที่ประสม ด้วยสระ -อะ -อ -เียะ -เียะ -เือะ -เือะ -ัวะ -ัวะ	๘๘
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำที่ประสม ด้วยสระ -อะ -อ -เียะ -เียะ -เือะ -เือะ -ัวะ -ัวะ	๘๙
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านคำที่ประสม ด้วยสระ -ำ -ใ - -เ	๙๐
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำที่ประสม ด้วยสระ -ำ -ใ - -เ	๙๑
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านคำที่มีสระลดรูป และเปลี่ยนรูป	๙๒
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำที่มีสระลดรูป และเปลี่ยนรูป	๙๓
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านคำผันวรรณยุกต์	๙๔
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำผันวรรณยุกต์	๙๕
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านคำที่มีตัวสะกด ตรงตามมาตรา	๙๖
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำที่มีตัวสะกด ตรงตามมาตรา	๙๗
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านคำที่มีตัวสะกด ไม่ตรงตามมาตรา	๙๘

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำที่มีตัวสะกด ไม่ตรงตามมาตรา	๙๙
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านคำควบกล้ำ ร ล ว และคำควบกล้ำไม่แท้	๑๐๐
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว และคำควบกล้ำไม่แท้	๑๐๑
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านคำที่มีอักษรนำ	๑๐๒
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำที่มีอักษรนำ	๑๐๓
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านคำที่มีตัวการันต์	๑๐๔
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำที่มีตัวการันต์	๑๐๕
บรรณานุกรม	๑๐๗
คณะผู้จัดทำ	๑๐๙

บทนำ

ตามที่รัฐบาลมีนโยบายปฏิรูปประเทศไทย โดยประกาศ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) ซึ่งต้องนำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อยกระดับการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ กำหนดให้มีการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้เพื่อศตวรรษที่ ๒๑ โดยปฏิรูป กระบวนการเรียนรู้เพื่อเตรียมประชากรสู่การเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ รวมทั้งตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย มีเป้าหมาย ให้นักเรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน มีทักษะที่จำเป็น ของโลกอนาคต สามารถแก้ปัญหา รู้เท่าทันสื่อ ปรับตัว สื่อสาร และทำงาน ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีวินัย ใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตลอดชีวิต รวมทั้งเป็นพลเมืองดี รู้สิทธิหน้าที่ มีความรับผิดชอบ และมีจิตสาธารณะ ซึ่งเป็นกลไกสำคัญของการศึกษาขั้นพื้นฐาน การสร้างทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ ๒๑ นอกจากจะมีการเรียนรู้ เนื้อหาองค์ความรู้แล้ว ทักษะการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการเรียนรู้ ตลอดจนการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะทักษะการสื่อสาร คือ “การอ่านออก เขียนได้” นับเป็นทักษะที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นทักษะ การสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีต่อกัน และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูล สารสนเทศต่าง ๆ การพัฒนาความรู้ กระบวนการคิด วิเคราะห์ วิจัยค้น และสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาตนเองและสังคม

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ส่งผลให้การจัดการศึกษาของสถานศึกษาทั่วประเทศต้องปรับเปลี่ยน รูปแบบให้เหมาะสมกับบริบทพื้นที่และสถานการณ์ โดยคำนึงถึง ความปลอดภัยของผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาเป็นสำคัญ

เช่น การจัดการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Online) ผ่านระบบโทรทัศน์ทางไกลผ่านดาวเทียม เคเบิลทีวี (On-Air) ผ่านแอปพลิเคชัน เว็บไซต์ DLTV (On-Demand) ผ่านการเรียนรู้จากหนังสือ แบบฝึกหัด ใบงานที่บ้าน (On-Hand) และรูปแบบผสมผสาน (Hybride Learning) เป็นต้น แม้ว่าจะมีการวางแผนเตรียมความพร้อมการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างดี แต่ในทางปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนที่มีพื้นฐานประสิทธิภาพการเรียนรู้ที่แตกต่างกันย่อมทำให้ผู้เรียนส่วนหนึ่งต้องประสบกับปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ (Learning Loss) คือ การเสียโอกาสในการเรียนรู้ที่มีผลทำให้ทักษะต่าง ๆ ที่ผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาตามช่วงวัยสูญหายไปด้วย เช่น ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน ทักษะการปรับตัว เป็นต้น ทั้งนี้ ผู้เรียนจะต้องได้รับการดูแลและเติมเต็มให้ได้รับการพัฒนาทักษะต่าง ๆ เหล่านี้ เพื่อบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้เป็นรายบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษา ได้แก่ การอ่านและการเขียนพยัญชนะและสระ คำผันวรรณยุกต์ คำที่มีสระลดรูปและเปลี่ยนรูป คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา คำควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการันต์

ด้วยเหตุนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้กำหนดนโยบายการขับเคลื่อนการดำเนินงานเพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss) เพื่อวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างรอบด้าน ปรับกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นรายบุคคล ปรับการจัดการเรียนรู้ของครู

ให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียน และเพิ่มปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็น และส่งเสริมการเรียนรู้ และเพื่อให้บรรลุตามนโยบายดังกล่าว สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา จึงได้ดำเนินการขับเคลื่อนการดำเนินงานเพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย เพื่อนำไปสู่การดูแลและเติมเต็มให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนได้อย่างเต็มตามศักยภาพเป็นรายบุคคล โดยจัดทำ “ชุดแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)” เป็นแนวทางให้กับครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนำไปใช้แก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อจัดทำชุดแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

๒. เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss) ด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย

การดำเนินงาน

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้จัดทำ “ชุดแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ สำหรับแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

ของผู้เรียน (Learning Loss)” โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

๑. แต่งตั้งคณะทำงานประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทย ด้านวรรณกรรมสำหรับเด็ก และด้านการวัดและประเมินผล ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษาานิเทศก์ที่รับผิดชอบภาษาไทย ครูภาษาไทย นักวิชาการการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒. จัดประชุมปฏิบัติการจัดทำ “ชุดแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)” จำนวน ๒ ครั้ง ดังนี้

การประชุมครั้งที่ ๑ มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำ “ชุดแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)” รูปแบบการประชุมประกอบด้วย การบรรยาย การอภิปราย และการปฏิบัติงานกลุ่ม การประชุมครั้งนี้ คณะทำงานได้ร่วมพิจารณาโครงสร้างของชุดแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss) โดยได้จำแนกเนื้อหาเป็น คู่มือการซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย และแนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย จากนั้นจัดทำตามกรอบโครงสร้างที่กำหนด มีการวิพากษ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทย ด้านวรรณกรรมสำหรับเด็ก และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อให้ได้เนื้อหาที่มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ มีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

และสามารถนำไปซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย
ของนักเรียนได้

การประชุมครั้งที่ ๒ มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงและพัฒนา
“ชุดแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้
ของผู้เรียน (Learning Loss)” เพื่อตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์
ทั้งเนื้อหาและรูปแบบก่อนดำเนินการจัดพิมพ์เผยแพร่

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ ที่มีปัญหาภาวะถดถอยทางการ
เรียนรู้ (Learning Loss) ด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย

ขอบเขตของเนื้อหา

๑. การอ่าน ประกอบด้วย การอ่านพยัญชนะ สระ และคำ
๒. การเขียน ประกอบด้วย การเขียนพยัญชนะ สระ และคำ
โดยจัดทำเป็นชุดแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอย
ทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss) ประกอบด้วย

๑) คู่มือการซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

- ความรู้เกี่ยวกับการอ่านและการเขียนภาษาไทย
- แบบวินิจฉัยการอ่านและการเขียนภาษาไทย
- แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านและการเขียนภาษาไทย

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

๒) แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

- แนวทางการใช้แบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย
- แบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

โครงสร้างของชุดแบบฝึก

ชุดแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss) ประกอบด้วยคู่มือการซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss) จำนวน ๑ เล่ม และแนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย จำนวน ๘ เล่ม รวมทั้งหมด ๙ เล่ม ได้แก่

๑. คู่มือการซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

๒. แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : พยัญชนะและสระ

๓. แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : คำผันวรรณยุกต์

๔. แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : คำที่มีสระลดรูปและเปลี่ยนรูป

๕. แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

๖. แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

๗. แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : คำควบกล้ำ

๘. แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : คำที่มีอักษรนำ

๙. แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : คำที่มีตัวการันต์

แนวทางการดำเนินงาน

๑. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

๑. ผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำหนดและประกาศนโยบายแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเพื่อดูแลและเติมเต็มในการแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss) ด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยระดับเขตพื้นที่การศึกษา

๒. ศึกษานิเทศก์ที่รับผิดชอบงานภาษาไทยวางแผนงานและนิเทศ กำกับ ติดตามการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเพื่อดูแลและเติมเต็มในการแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss) ด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยให้เหมาะสมกับบริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

๒. สถานศึกษา

๑. ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดและประกาศนโยบาย แนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเพื่อดูแล และเติมเต็มในการแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss) ด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยระดับสถานศึกษา

๒. ครูวินิจฉัยความสามารถในการอ่านและการเขียน ของผู้เรียน จากนั้นวางแผนและดำเนินการซ่อมเสริมการอ่าน และการเขียนภาษาไทยให้กับนักเรียน โดยศึกษา “คู่มือการซ่อมเสริม การอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)” ให้เข้าใจและเตรียมแบบฝึกตามข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

๒.๑ ประเมินนักเรียนโดยใช้แบบวินิจฉัยการอ่านและการเขียน ภาษาไทย กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ครูใช้ “ชุดแบบฝึกซ่อมเสริม การอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)” ในการซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนให้กับนักเรียน

๒.๒ ทดสอบการอ่านการเขียนของนักเรียนโดยใช้ แบบทดสอบท้ายแบบฝึก กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านการประเมิน ครูจัดกิจกรรม ซ่อมเสริมอีกครั้ง โดยสามารถปรับกิจกรรมให้เหมาะสมตามข้อบกพร่อง ของนักเรียน ทั้งนี้การซ่อมเสริมทุกแบบฝึกสามารถยืดหยุ่นเวลาตาม ความสามารถและความสนใจของนักเรียน

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

ข้อเสนอแนะ

๑. การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย
ครูสามารถดำเนินการในช่วงเวลาที่โรงเรียนกำหนด หรือตามความเหมาะสม
กับบริบทของโรงเรียน

๒. การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยแต่ละ
ข้อบกพร่อง ควรสอนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมี
ประสิทธิภาพ

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

ความรู้เกี่ยวกับการอ่านและการเขียนภาษาไทย

การอ่านและการเขียนภาษาไทย เป็นระบบประสมอักษรที่ใช้ตัวพยัญชนะ รูปสระ และเครื่องหมายวรรณยุกต์ รวมทั้งเครื่องหมายประกอบการเขียนอื่น คู่มือเล่มนี้นำเสนอเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับการอ่านและการเขียนภาษาไทย ดังนี้

๑. รูปและเสียงพยัญชนะ
๒. รูปและเสียงสระ
๓. รูปและเสียงวรรณยุกต์
๔. คำในแม่ ก กา
๕. คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา
๖. คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา
๗. คำที่มีอักษรควบ
๘. คำที่มีอักษรนำ
๙. คำที่มีตัวการันต์

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

รูปและเสียงพยัญชนะ

๑. รูปพยัญชนะ

พยัญชนะไทยมีทั้งหมด ๔๔ ตัว ปัจจุบันใช้เพียง ๔๒ ตัว พยัญชนะตัวที่ไม่ใช่ คือ ข และ ค

๒. ชื่อเรียกรูปพยัญชนะ

ชื่อเรียกรูปพยัญชนะไทยที่ใช้กำกับพยัญชนะแต่ละตัวที่ใช้ อย่างแพร่หลายในปัจจุบัน เป็นชื่อที่สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพได้สรรหาคำมากำกับ ซึ่งต่อมามีผู้แต่งร้อยกรอง ประกอบชื่อพยัญชนะขึ้นหลายสำนวน เพื่อให้ท่องจำได้ง่ายขึ้น สำนวนที่ใช้กันมานานอย่างแพร่หลาย คือ สำนวนที่ปรากฏในแบบเรียน ก ไก่ ของบริษัทประชาช่าง ดังนี้

ก	 ไก่	ข	 ไข่	ช	 ขวด
ค	 ควาย	ค	 คน	ฅ	 ระฆัง
ง	 งู	จ	 จาน	ฉ	 ฉิ่ง
ช	 ช้าง	ซ	 โซ่	ฌ	 เจดีย์
ญ	 หญิง	ฎ	 ฎา	ฉ	 ฉัตร
ฐ	 ฐาน	ฑ	 มณฑป	ฒ	 ผู้เฒ่า
ณ	 ณเฑียร	ด	 เด็ก	ต	 เต่า
ถ	 ถุ้ง	ท	 ทหาร	ธ	 ธง
น	 หนู	บ	 ใบไม้	ป	 ปลา
ผ	 ผิง	ฝ	 ฝา	พ	 พาน

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

ฟ	 ฟัน สะอาดจืด	ภ	 สำเภากางใบ	ม	 ม้า คึกคัก
ย	 ยักษ์ เขี้ยวใหญ่	ร	 เรือ พายไป	ล	 สิง ไต่ราว
ว	 แหวน ลงยา	ศ	 ศาลา เรียบเหงา	ช	 ฤษี ทนหนาว
ส	 เสือ ดาวคะนอง	ห	 หีบ ใส่ผ้า	พ	 จู่ฟ้า ทำผยอง
อ	 อ่าง เนืองนอง	ฮ	 นกฮูก ตาโต		

๓. การฝึกเขียนพยัญชนะ

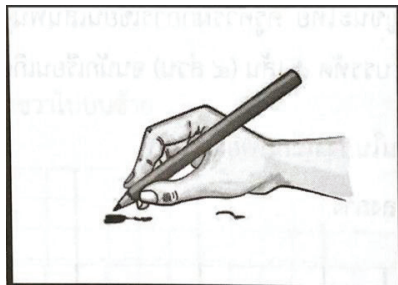
พื้นฐานสำคัญสำหรับการเริ่มต้นเขียนพยัญชนะให้ถูกต้อง มีดังนี้

๑. วิธีการจับดินสอที่ถูกต้อง ๒. ลักษณะการนั่งที่ถูกต้อง และ ๓. การเขียนเส้นพื้นฐานในการเขียนพยัญชนะ

๓.๑ วิธีจับดินสอที่ถูกต้อง

การจับดินสอที่จะทำให้ไม่เกิดการเกร็งของนิ้วและข้อมือมากเกินไป และยังเป็นกรจับแบบธรรมชาติตามสรีระของนิ้วและมือ คือ

- นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้จับตัวดินสอ
- นิ้วกลางใช้เป็นฐานรองดินสอ

ภาพการจับดินสอที่ถูกต้อง

๓.๒ ลักษณะการนั่งที่ถูกต้อง

๓.๒.๑ นั่งตัวตรง หันหน้าเข้าหาโต๊ะ ทั้งนี้ไม่ควรนั่งเอียง เพราะอาจทำให้หลังคด

๓.๒.๒ แขนทั้ง ๒ ข้าง วางอยู่บนโต๊ะ ประมาณ ๓ ใน ๔ ของความยาวระหว่างศอกกับข้อมือโดยวางพาดไว้กับขอบโต๊ะ

๓.๒.๓ วางกระดาษสำหรับเขียนไว้ตรงหน้าให้ตรง หรือเอียงเพียงเล็กน้อย หากวางเอียงมากไปอาจทำให้ผู้เขียนต้องเอียงคอ ส่งผลให้สายตางานมาก และทำให้สายตาผิดปกติได้

๓.๒.๔ มือที่ใช้เขียนต้องทำมุมให้เหมาะสมกับตัวอักษร ข้อศอกต้องไม่กางออกหรือแนบลำตัวมากเกินไป

๓.๒.๕ การวางมือ ใช้ฝ่ามือคว่ำลง มืออง ทำมุมประมาณ ๔๕ องศากับข้อมือ นิ้วกลางรองรับดินสอหรือปากกา ส่วนนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้จะประคองดินสอร่วมกับนิ้วกลาง

๓.๒.๖ จับดินสอให้พอเหมาะ ไม่แน่นหรือหลวมเกินไป นิ้วที่จับดินสอควรโค้งงอเล็กน้อย

๓.๒.๗ ขณะที่กำลังลายมือ แขน มือ และนิ้วต้องเคลื่อนไหวให้สัมพันธ์กัน

๓.๒.๘ ขณะที่คัดตัวพยัญชนะ การเคลื่อนไหวของดินสอจะต้องเริ่มต้นจากการเขียนส่วนหัวของพยัญชนะเสมอ และต้องเขียนพยัญชนะแต่ละตัวให้เสร็จเรียบร้อยก่อนที่จะยกดินสอ

๓.๓ การเขียนเส้นพื้นฐานในการเขียนพยัญชนะ

ก่อนเขียนพยัญชนะไทย ควรฝึกการเขียนเส้นพื้นฐานจากง่ายไปหายาก จำนวน ๑๓ เส้น โดยใช้บรรทัด ๕ เส้น (๔ ส่วน) เกิดความชำนาญ

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

ตัวอย่างเส้นพื้นฐานในการเขียนพยัญชนะ

๑. เส้นตรงจากบนลงล่าง

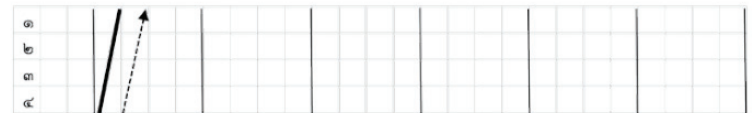
๒. เส้นเฉียงจากบนขวามาซ้าย

๓. เส้นเฉียงจากบนซ้ายมาล่างขวา

๔. เส้นเฉียงจากล่างซ้ายไปบนขวา

๕. เส้นตรงจากล่างไปบน

๖. เส้นเฉียงจากล่างขวาไปบนซ้าย

๗. เส้นตรงล่างจากซ้ายไปขวา

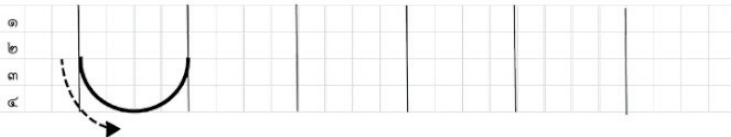
๘. เส้นตรงล่างจากขวาไปซ้าย

๙. เส้นโค้งบนจากซ้ายไปขวา

๑๐. เส้นโค้งล่างจากซ้ายไปขวา

๑๑. เส้นโค้งบนจากขวาไปซ้าย

๑๒. เส้นวงกลมจากซ้ายไปขวา

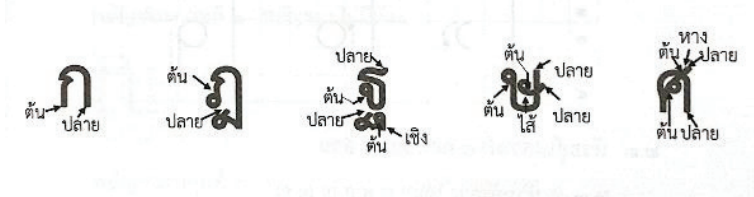

๑๓. เส้นวงกลมจากขวาไปซ้าย

เพื่อให้เกิดทักษะการเขียนเส้นพื้นฐาน ควรเขียนเส้นพื้นฐานทั้ง ๑๓ เส้น ตามรูปแบบที่กำหนดให้ต่อเนื่องจนเกิดความชำนาญ และเมื่อคุ้นเคยกับการเขียนเส้นขั้นพื้นฐานทั้ง ๑๓ เส้นแล้ว จึงเริ่มสอนเขียนพยัญชนะไทยตามรูปแบบพยัญชนะไทยที่ถูกต้อง ทั้ง ๔๔ ตัวอย่างต่อเนื่องจนเกิดความชำนาญ โดยยึดหลักเกณฑ์ที่สำคัญ ดังนี้

๑. การเขียนพยัญชนะไทยต้องเน้นให้นักเรียนเขียนตัวพยัญชนะก่อนแล้วจึงเขียนเชิง หาง หรือไส้ และให้เริ่มเขียนที่ต้นพยัญชนะแล้วลากเส้นติดต่อกันไปจนจบที่ปลายพยัญชนะ

๒. การเขียนหัวพยัญชนะ ต้องเขียนให้กลม มีเส้นเรียบคม และสม่ำเสมอ

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

รูปและเสียงสระ

คู่มือเล่มนี้อธิบายรูปและเสียงสระตามเนื้อหาในหนังสือหลักภาษาไทย : เรื่องที่ครูภาษาไทยต้องรู้ ซึ่งกล่าวถึงรูปสระในภาษาไทยว่ามี ๓๘ รูป ใช้แทนจำนวนเสียง ๒๑ เสียง เสียงในภาษาไทยแบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ สระเดี่ยวและสระประสม รวม ๒๑ เสียง

สระเดี่ยว คือ สระที่ออกเสียงโดยอวัยวะในช่องปาก อยู่ในตำแหน่งเดียวตลอดเสียง

หน่วยเสียงสระเดี่ยว

สระเสียงสั้น	สระเสียงยาว
/อะ/	/อา/
/อิ/	/อี/
/ึ้/	/ืออ/
/อุ/	/อุอ/
/เอะ/	/เออ/
/แอะ/	/แเออ/
/โอะ/	/โอ/
/เอะ/	/เออ/
/เเอะ/	/เเออ/

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

สระประสม คือ สระที่ออกเสียงโดยอวัยวะอยู่ในตำแหน่งหนึ่ง แล้วเปลี่ยนไปอยู่ในอีกตำแหน่งหนึ่ง ทำให้เป็นสระประสม ๒ เสียง

สระ/อิ/ + /อะ/ เป็น /เอียะ/	สระ/อี/ + /อะ/ เป็น /เอีย/
สระ/อิ/ + /อะ/ เป็น /เอือะ/	สระ/อี/ + /อะ/ เป็น /เอือ/
สระ/อุ/ + /อะ/ เป็น /อัวะ/	สระ/อุ/ + /อะ/ เป็น /อัว/

เสียงสระประสมในภาษาไทย ๖ เสียง จัดเป็น ๓ หน่วย ได้แก่ /เอีย/ /เอือ/ /อัว/

*ข้อสังเกต

๑. รูปสระแทนเสียงสระเดียว ได้แก่ อะ อา อี อี้ อื อู อุ เอะ เอ แอะ แอ โอะ โอ เอาะ ออ เอาะ เอา

๒. ในภาษาไทยมีคำที่ใช้สระประสมเสียงสั้น คือ เอียะ เอือะ อัวะ น้อยมาก

๓. รูปสระแทนเสียงสระ อะ ที่มีเสียงพยัญชนะท้าย ได้แก่ อำ ไอ โอ โอย เอา อาจสังเกตการอ่านออกเสียงคำที่ใช้สระเหล่านี้ จากตัวอย่างคำที่ใช้สระและมีตัวสะกดมาเทียบเคียงให้เห็นความแตกต่าง เช่น /สำ-ลัม/ /ไว-รัย/ /ไท-หัย-ไทย/ /ยิว-เยา/ /หิว-เหา/

๔. สระบางรูปจะเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด เช่น

สระอะ	ไม่มีตัวสะกด วางไว้ท้ายพยัญชนะต้น เช่น กะ จะ ปะ ขะ ผะ สะ คะ นะ ระ มีตัวสะกด เปลี่ยนรูปเป็นไม้หันอากาศ วางไว้ท้ายพยัญชนะต้น เช่น กัน จับ บัด ชัง ผัน สัก คั่น นักรับ
สระอือ	ไม่มีตัวสะกด มี อ เคียงรูป ี วางไว้ท้ายพยัญชนะต้น เช่น จือ ตือ อือ ถือ ผือ สือ คือ มีือ ลือ มีตัวสะกด ไม่มี อ เคียง จิด ติด ปิน ฟิน ผิด สิบ คิน มิด ยิน
สระเอะ	ไม่มีตัวสะกด เช่น เกะ เตะ เปะ เขะ เผละ ละ มีตัวสะกด สระอะ จะเปลี่ยนรูปเป็นไม้ไต่คู้ ใช้รูป ะ เช่น เก้ง เต็ง เป๋น เข้ม เห็น เล้ง เล็ก เม็ด เล็บ
สระแอะ	ไม่มีตัวสะกด เช่น แกะ ตะ แปะ แยะ และ มีตัวสะกด สระอะ จะเปลี่ยนรูปเป็นไม้ไต่คู้ ใช้รูป ะ เช่น แกร์น แข้ง แผล็บ แผล้ว
สระเออ	ไม่มีตัวสะกด เช่น เจอ ผอ หอ เรอ เออ มีตัวสะกด อ จะเปลี่ยนเป็นสระ อิ เช่น เจิม เติม เปิด เซ็ด เล็ก มีตัวสะกด ยกเว้นคำที่สะกดด้วย แม่เกย อ จะหายไปเท่านั้น เช่น เกย เตย เอย เขย เดย ผย
สระเอาะ	ไม่มีตัวสะกด เช่น เกาะ เตาะ เปาะ เผลาะ เสาะ เคาะ เงาะ มีตัวสะกด รูปสระทั้งหมดจะเปลี่ยนไป โดยใช้รูป ือ เช่น ช็อก ล็อก (คำว่า ก็ เป็นคำพิเศษ เสียงสระ คือ /เอาะ/)
สระโอะ	ไม่มีตัวสะกด เช่น โกะ โจะ โดะ โผะ โงะ โซะ โนะ มีตัวสะกด รูปสระจะหายไป เช่น กบ จง อม ขด สม ถก งก คด นบ
สระอัว	ไม่มีตัวสะกด เช่น ตัว บัว ถัว สัว หัว มัว รัว มีตัวสะกด ไม้หันอากาศจะหายไป เช่น กวน ตวง บวม ขวบ สวม หวด งวง มวน รวย

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

รูปและเสียงวรรณยุกต์

วรรณยุกต์ประกอบด้วย รูปวรรณยุกต์และเสียงวรรณยุกต์

๑. รูปวรรณยุกต์

รูปวรรณยุกต์ เขียนบนพยัญชนะต้น เพื่อบอกระดับเสียงของคำ ทำให้คำมีความหมาย

๑.๑ วรรณยุกต์มี ๔ รูป คือ

ˊ	เรียกว่า	ไม้เอก
ˋ	เรียกว่า	ไม้โท
ˊˋ	เรียกว่า	ไม้ตรี
ˊˊˋ	เรียกว่า	ไม้จัตวา

คำบางคำมีรูปวรรณยุกต์ และคำบางคำไม่มีรูปวรรณยุกต์

๑.๒ วิธีเขียนรูปวรรณยุกต์ ๔ รูป

๑.๓ ตำแหน่งของวรรณยุกต์ จะเขียนอยู่บนพยัญชนะต้น
ขนาดเล็กกว่าพยัญชนะ ๑ ใน ๔ เช่น

๑.๔ การวางตำแหน่งรูปวรรณยุกต์ เขียนบนตัวพยัญชนะ
ให้ตรงกับเส้นหลัง หรือค่อนข้างทางด้านท้ายของตัวพยัญชนะ โดยส่วนขวาสุด
ของวรรณยุกต์อยู่ตรงกับเส้นขวาสุดของพยัญชนะที่เกาะ

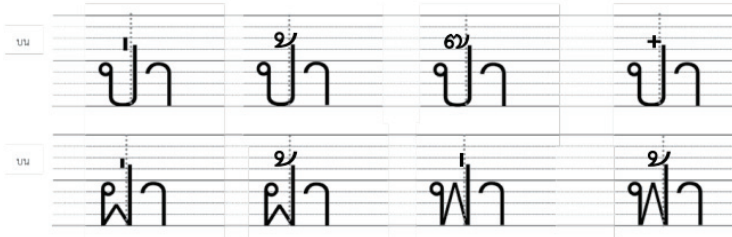
คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

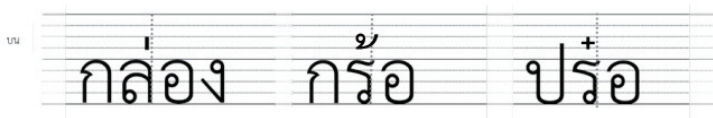
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

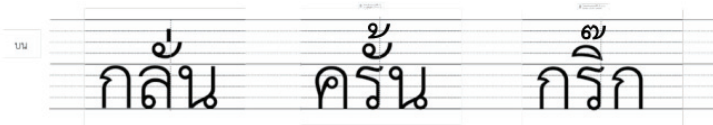
พยัญชนะที่มีหาง ได้แก่ ป ฝ ฟ ให้เขียนวรรณยุกต์เฉียงมา
ข้างหน้าไม่ทับหางพยัญชนะ เช่น

พยัญชนะต้นมีตัวอักษร ๒ ตัว รูปวรรณยุกต์จะวางอยู่บนตัวที่ ๒

พยางค์ใดมีรูปสระอยู่บนตัวพยัญชนะแล้ว ให้เขียนวรรณยุกต์
ไว้บนรูปสระอีกชั้นหนึ่ง เช่น

๒. เสียงวรรณยุกต์

เสียงวรรณยุกต์ หมายถึง ระดับสูงต่ำของเสียงที่ปรากฏในพยางค์หรือคำ และทำให้คำมีความหมายแตกต่างกัน

วรรณยุกต์ มีทั้งหมด ๕ เสียง คือ

รูป	-	'	๗	๗	+
เสียง	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา

*ข้อสังเกต

คำทุกคำมีเสียงวรรณยุกต์ โดยบางคำมีรูปและเสียงวรรณยุกต์แต่บางคำรูปวรรณยุกต์ไม่ตรงกับเสียงวรรณยุกต์ ขึ้นอยู่กับปัญหุนั้นๆ ตามไวยากรณ์ เสียงสั้นยาวของสระ และมาตราตัวสะกด

พยางค์ทุกพยางค์มีพื้นเสียงวรรณยุกต์อยู่แล้ว โดยไม่ต้องมีรูปวรรณยุกต์ เช่น

กา มีเสียงวรรณยุกต์สามัญ	กัต มีเสียงวรรณยุกต์เอก
คาค มีเสียงวรรณยุกต์โท	คัต มีเสียงวรรณยุกต์ตรี
ขา มีเสียงวรรณยุกต์จัตวา	

เสียงวรรณยุกต์สามัญ เป็นเสียงวรรณยุกต์ระดับกลาง เช่น เสียงวรรณยุกต์ในคำว่า มา ดู นาง เรือน จาน ลืม ดาว เดียว พราย พลาจ

เสียงวรรณยุกต์เอก เป็นเสียงวรรณยุกต์ระดับต่ำ เช่น เสียงวรรณยุกต์ในคำว่า ปา ปู ข่า ข่าย ออย่า เป็นต้น กลุ่มคำต่อไปนี้ มีเสียงวรรณยุกต์เอก แต่ไม่มีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ เช่น ปะ ขาด ปัก เปียก ผัด ปีบ เหยือก

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

เสียงวรรณยุกต์โท เป็นเสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับจากสูงลงมาต่ำ เช่น เสียงวรรณยุกต์ในคำว่า ป่า ข้ำ ค่า ใคร่ ก้อน กลุ่มคำต่อไปนี้มีเสียงวรรณยุกต์โท แต่ไม่มีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ เช่น นาบ ทาก เลือด เรียบ ซาดิ

เสียงวรรณยุกต์ตรี เป็นเสียงวรรณยุกต์ระดับสูง เช่น เสียงวรรณยุกต์ในคำว่า กัง น้ำ กุ้ย น่อง ค้าง กลุ่มคำต่อไปนี้มีเสียงวรรณยุกต์ตรี แต่ไม่มีรูปวรรณยุกต์ตรีกำกับ เช่น นึก รัก ธิบ วัช

เสียงวรรณยุกต์จัตวา เป็นเสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับจากต่ำขึ้นไปสูง เช่น เสียงวรรณยุกต์ในคำว่า ป่า เตี้ยว ขา กลุ่มคำต่อไปนี้มีเสียงวรรณยุกต์จัตวา แต่ไม่มีรูปวรรณยุกต์จัตวากำกับ เช่น ผง ขน ผม ขัน สาว หิว หนาม

คำในแม่ ก กา

๑. คำในแม่ ก กา

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้อธิบายความหมายของ ก กา ไว้ว่า น. เรียกแม่บทแจกลูกพยัญชนะต้นกับสระ โดยไม่มีตัวสะกดว่ามาตรา ก กา หรือ แม่ ก กา ดังนั้น คำในแม่ ก กา คือ คำที่มีพยัญชนะต้นประสมสระ โดยไม่มีตัวสะกด ซึ่งอาจมีรูปวรรณยุกต์กำกับ หรือไม่มีก็ได้ ดังคำในบทร้อยกรองต่อไปนี้

แม่ไก่อยู่ในตะกร้า	ไข่มุ่มาสี่ห้าใบ
อีแม่อีกมาไล่	อีแม่อีกไล่ตีกา
หมาใหญ่ก็ไล่เห่า	หมูในเล้าแลดูหมา
ปูแสมแลปูนา	กะปู้ม้าปูทะเล
เต่านาแลเต่าดำ	อยู่ในน้ำกะจะแช่
ปลาทอยอยู่ทะเล	ปลาซีเห่ไม่สู้ดี
(ประอม ก กา ฉบับหอสมุดแห่งชาติ)	

๒. การผันวรรณยุกต์ในแม่ ก กา

เนื้อหาสาระและแนวคิดพื้นฐานที่เกี่ยวข้องที่สำคัญ เพื่อเชื่อมโยงสู่การผันวรรณยุกต์ในแม่ ก กา มีดังนี้

๒.๑ การผันวรรณยุกต์ คือ การเปลี่ยนระดับเสียงสูง ต่ำของพยางค์ตามรูปวรรณยุกต์ที่กำกับอยู่

๒.๒ รูปและเสียงวรรณยุกต์

รูปวรรณยุกต์มี ๔ รูป คือ

ˊ (ไม้เอก) ˋ (ไม้โท) ˋˋ (ไม้ตรี) ˊˊ (ไม้จัตวา)

เสียงวรรณยุกต์ มี ๕ เสียง คือ สามัญ เอก โท ตรี และจัตวา
ทุกพยางค์มีเสียงวรรณยุกต์ แม้ว่าจะไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับก็ตาม เช่น

กา	มีเสียงวรรณยุกต์สามัญ
จะ	มีเสียงวรรณยุกต์เอก
คาด	มีเสียงวรรณยุกต์โท
คัด	มีเสียงวรรณยุกต์ตรี
หา	มีเสียงวรรณยุกต์จัตวา

๒.๓ ระดับเสียงของคำ พยางค์และคำในภาษาไทยมีเสียงวรรณยุกต์แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับพยัญชนะต้นตามไตรยางค์ ลักษณะของพยางค์ที่เป็นคำเป็นหรือคำตาย

คำเป็น หมายถึง คำที่มีเสียงพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกดในแม่ กง กน กม เกย หรือ เกอว และคำที่ประสมสระเสียงยาวไม่มีตัวสะกด

คำตาย หมายถึง คำที่มีเสียงพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกดในแม่ กก กด หรือ กบ และคำที่ประสมสระเสียงสั้นไม่มีตัวสะกด

๒.๔ ไตรยางค์ แบ่งพยัญชนะในภาษาไทยเป็น ๓ พวก ดังนี้

อักษรกลาง คือ ตัวพยัญชนะที่มีพื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ มี ๙ ตัว
ได้แก่ ก จ ด ต ถ ฎ ฏ บ ป อ

อักษรสูง คือ ตัวพยัญชนะที่มีพื้นเสียงเป็นเสียงจัตวา มี ๑๑ ตัว
ได้แก่ ข ฃ ฉ ฐ ถ ผ ฝ ศ ษ ส ห

อักษรต่ำ คือ ตัวพยัญชนะที่มีพื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ มี ๒๔ ตัว
ได้แก่ ค ฅ ฆ ง ช ฌ ญ ฑ ฒ ณ ท ธ น พ ฟ ภ ม ย ร ล ว ห อ

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

อักษรต่ำ แบ่งเป็น อักษรต่ำคู่ กับ อักษรต่ำเดี่ยว

อักษรต่ำคู่ คือ อักษรต่ำที่มีเสียงคู่กับอักษรสูง ๑๔ ตัว ได้แก่

อักษรต่ำ	อักษรสูง
ค คี ฅ	ข ขุ
ช ฉ	ฉ
ซ	ศ ษ ส
จ ฉม ท ฐ	ฐ ถ
พ ภ	ผ
ฟ	ฝ
ย	ห

อักษรต่ำเดี่ยว

คือ อักษรต่ำที่ไม่มีเสียงคู่กับอักษรสูง มี ๑๐ ตัว ได้แก่ ง ญ ณ น
ม ย ร ล ว ฟ

ทั้งนี้ อักษรต่ำเดี่ยวที่สามารถใช้ ห นำ เป็นพยัญชนะต้นได้
มี ๘ ตัว คือ หง หญ หน หม หย หร หล หว ผันเสียงวรรณยุกต์
เช่นเดียวกับอักษรสูง

๒.๕ การผันวรรณยุกต์คำเป็นและคำตาย เสียงวรรณยุกต์ ของคำเป็นและคำตายมีดังนี้

ตารางการผันวรรณยุกต์

ลักษณะพยางค์/คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
อักษรกลาง คำเป็น ผันเสียงเป็นเสียงสามัญ ผันได้ ๕ เสียง	กา	ก่า	ก้า	ก๊า	ก๋า
	จี้	จี่	จี้	จ๊ะ	จั
	ปู่	ปู้	ปู้	ป๊	ป๋า
อักษรกลาง คำตาย ผันเสียงเป็นเสียงเอก ผันได้ ๓ เสียง	-	จะ	จ๊ะ	จ๊ะ	-
	-	ติ	ตี้	ตี้	-
	-	อุ	อุ๊	อุ๊	-
อักษรสูง คำเป็น ผันเสียงเป็นเสียงจัตวา ผันได้ ๓ เสียง	-	ข้า	ข้า	-	ขา
	-	โห้	โห้	-	โห
	-	แต้	แต้	-	แสด
อักษรสูง คำตาย ผันเสียงเป็นเสียงเอก ผันได้ ๒ เสียง	-	ชะ	ชะ	-	-
	-	ฝุ	ฝู้	-	-
อักษรต่ำ คำเป็น ผันเสียงเป็นเสียงสามัญ ผันได้ ๓ เสียง	คา	-	ค่า	ค้ำ	-
	รอ	-	ร่อ	ร้อ	-
	งู	-	งู๋	งู๊	-
อักษรต่ำ คำตาย สระเสียงสั้น ผันเสียงเป็นเสียงตรี ผันได้ ๒ เสียง	-	-	คะ	คะ	-
	-	-	นะ	นะ	-
อักษรต่ำและอักษรสูงที่เป็น อักษรคู่กัน และเป็นคำเป็น สามารถผันได้ครบ ๕ เสียง	คา	ข้า	ค่า/ข้า	ค้ำ	ขา
	โห	โห้	โห้/โห้	โห้	โห

คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

ตัวสะกด คือ พยางค์ที่ประกอบอยู่ท้ายสระ และมีเสียงประสมเข้ากับสระ ทำให้หนักขึ้นตามฐานของพยางค์ มี ๘ มาตรา ดังนี้

๑. ตัวสะกด แม่ก มี ง เป็นตัวสะกด ออกเสียง /ง/ เช่น กาง ลอง แดง ยิ่ง เตียง
๒. ตัวสะกด แม่กน มี น เป็นตัวสะกด ออกเสียง /น/ เช่น สอน เทียน วัน อ่าน เ็น
๓. ตัวสะกด แม่กม มี ม เป็นตัวสะกด ออกเสียง /ม/ เช่น ถาม จม เต็ม รวม เล่ม
๔. ตัวสะกด แม่เกย มี ย เป็นตัวสะกด ออกเสียง /ย/ เช่น ยาย โย เลย สวย ซอย
๕. ตัวสะกด แม่เกว มี ว เป็นตัวสะกด ออกเสียง /ว/ เช่น ขาว เร็ว เขียว แมว นั้ว
๖. ตัวสะกด แม่กก มี ก เป็นตัวสะกด ออกเสียง /ก/ เช่น มาก พวก ลูก ปอก พัก
๗. ตัวสะกด แม่กบ มี บ เป็นตัวสะกด ออกเสียง /บ/ เช่น ชอบ เล็บ เสียบ แอบ ตับ
๘. ตัวสะกด แม่กต มี ต เป็นตัวสะกด ออกเสียง /ต/ เช่น คัด ตัด บิด คด ถาด

คำว่า แม่ กับคำว่า มาตรา ใช้แทนกันได้ ปัจจุบันทั้งสองคำใช้แสดงการประสมอักษร และจำกัดเฉพาะกรณีที่ถือตัวสะกดเป็นหลัก มาตราตัวสะกดที่มีเฉพาะพยางค์ตรงตามมาตรามี ๔ มาตรา คือ แม่ก แม่กม แม่เกย และแม่เกว ส่วนอีก ๔ มาตรา มีพยางค์อื่น ๆ เป็นตัวสะกดที่อ่านออกเสียงตามมาตราตัวสะกดนั้น ๆ คือ แม่กก แม่กต แม่กบ และแม่กน

๑ในทางภาษาศาสตร์ เสียงพยางค์ท้ายของตัวสะกดในแม่กต และแม่กบจะใช้เป็นหน่วยเสียง /ต/ และ /บ/ ตามลำดับ ทั้งนี้ สามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้จากบทที่ ๓ เรื่องระบบเสียงภาษาไทยในหนังสืออุเทศภาษาไทย ชุด บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม ๑ : ระบบเสียง อักษรไทย การอ่าน และการเขียนสะกดคำ

๑. คำที่มีตัวสะกดในแม่กง แม่กน แม่กม แม่เกย และแม่เกอว

๑.๑ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง + สระเสียงยาว + ตัวสะกดแม่กง กน กม เกย และเกอว อ่านออกเสียงเป็นเสียงสามัญ เช่น

กาง	สะกดว่า	กอ-อา-งอ	กาง
กาน	สะกดว่า	กอ-อา-นอ	กาน
กาม	สะกดว่า	กอ-อา-มอ	กาม
กาย	สะกดว่า	กอ-อา-यो	กาย
กาว	สะกดว่า	กอ-อา-วอ	กาว

๑.๒ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง + สระเสียงสั้น + ตัวสะกดแม่กง กน กม เกย และเกอว อ่านออกเสียงเป็นเสียงสามัญ เช่น

กั้	สะกดว่า	กอ-อะ-งอ	กั้
กั้น	สะกดว่า	กอ-อะ-นอ	กั้น
ติม	สะกดว่า	ตอ-อิ-มอ	ติม
จุย	สะกดว่า	จอ-อุ-โย	จุย
ติว	สะกดว่า	ตอ-อิ-วอ	ติว

๑.๓ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ + สระเสียงยาว + ตัวสะกดแม่กง กน กม เกย และเกอว อ่านออกเสียงเป็นเสียงสามัญ เช่น

คาง	สะกดว่า	คอ-อา-งอ	คาง
คาน	สะกดว่า	คอ-อา-นอ	คาน
งาม	สะกดว่า	งอ-อา-มอ	งาม
คาย	สะกดว่า	คอ-อา-โย	คาย
ราว	สะกดว่า	รอ-อา-วอ	ราว

๑.๔ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ + สระเสียงสั้น + ตัวสะกดแม่ก กน กม เกย และเกอว อ่านออกเสียงเป็นเสียงสามัญ เช่น

รัง	สะกดว่า	รอ-อะ-งอ	รัง
รัน	สะกดว่า	รอ-อะ-นอ	รัน
ชิม	สะกดว่า	ขอ-อิ-มอ	ชิม
ลุย	สะกดว่า	ลอ-อุ-ยอ	ลุย
คิ้ว	สะกดว่า	คอ-อิ-วอ	คิ้ว

๑.๕ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง + สระเสียงยาว + ตัวสะกดแม่ก กน กม เกย และเกอว อ่านออกเสียงเป็นเสียงจัตวา เช่น

สาาง	สะกดว่า	สอ-อา-งอ	สาาง
สาาน	สะกดว่า	สอ-อา-นอ	สาาน
ชาวม	สะกดว่า	ขอ-อา-มอ	ชาวม
ชาย	สะกดว่า	ขอ-อา-ยอ	ชาย
ชาว	สะกดว่า	ขอ-อา-วอ	ชาว

๑.๖ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง + สระเสียงสั้น + ตัวสะกดแม่ก กน กม เกย และเกอว อ่านออกเสียงเป็นเสียงจัตวา เช่น

ซั้ง	สะกดว่า	ขอ-อะ-งอ	ซั้ง
ซัน	สะกดว่า	ขอ-อะ-นอ	ซัน
ชิม	สะกดว่า	ขอ-อิ-มอ	ชิม
ชุย	สะกดว่า	ขอ-อุ-ยอ	ชุย
หิ้ว	สะกดว่า	หอ-อิ-วอ	หิ้ว

๒. คำที่มีตัวสะกดในแม่ก กแมก กแมบ

๒.๑ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง + สระเสียงยาว + ตัวสะกดแม่ก กด และกบ อ่านออกเสียงเป็นเสียงเอก เช่น

จาก	สะกดว่า	จอ-อา-กอ	จาก
จาด	สะกดว่า	จอ-อา-ดอ	จาด
จาบ	สะกดว่า	จอ-อา-บอ	จาบ

๒.๒ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง + สระเสียงสั้น + ตัวสะกดแม่ก กด และกบ อ่านออกเสียงเป็นเสียงเอก เช่น

ตัก	สะกดว่า	ตอ-อะ-กอ	ตัก
ตัด	สะกดว่า	ตอ-อะ-ดอ	ตัด
ตับ	สะกดว่า	ตอ-อะ-บอ	ตับ

๒.๓ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ + สระเสียงยาว + ตัวสะกดแม่ก กด และกบ อ่านออกเสียงเป็นเสียงโท เช่น

ราก	สะกดว่า	รอ-อา-กอ	ราก
ราด	สะกดว่า	รอ-อา-ดอ	ราด
ราบ	สะกดว่า	รอ-อา-บอ	ราบ

๒.๔ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ + สระเสียงสั้น + ตัวสะกดแม่ก กด และกบ อ่านออกเสียงเป็นเสียงตรี เช่น

รัก	สะกดว่า	รอ-อะ-กอ	รัก
รัด	สะกดว่า	รอ-อะ-ดอ	รัด
รับ	สะกดว่า	รอ-อะ-บอ	รับ

๒.๕ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง + สระเสียงยาว + ตัวสะกดแม่กก กกด และกบ อ่านออกเสียงเป็นเสียงเอก เช่น

สาก	สะกดว่า	สอ-อา-กอ	สาก
สาด	สะกดว่า	สอ-อา-ดอ	สาด
ساب	สะกดว่า	สอ-อา-บอ	ساب

๒.๖ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง + สระเสียงสั้น + ตัวสะกดแม่กก กกด และกบ อ่านออกเสียงเป็นเสียงเอก เช่น

สັก	สะกดว่า	สอ-อะ-กอ	สັก
สັด	สะกดว่า	สอ-อะ-ดอ	สັด
สັบ	สะกดว่า	สอ-อะ-บอ	สັบ

นอกจากนี้ยังมีคำที่ประสมสระ เมื่อมีตัวสะกด ซึ่งสระจะมีการเปลี่ยนแปลง โดยบางสระจะลดรูปหรือเปลี่ยนรูป ดังนี้

๑. คำประสมสระอะ (-ะ) มีตัวสะกด เมื่อเขียนคำจะเปลี่ยนรูป -ะ เป็น ั แต่ยังคงอ่านออกเสียงสระอะ เช่น ผັก รัก ขັง ดັง จັด วัณ ฉั่น คั่น ขั๊บ จั๊บ

ผັก	สะกดว่า	ผอ-อะ-กอ	ผັก
ฉั่น	สะกดว่า	ฉอ-อะ-นอ	ฉั่น
จັด	สะกดว่า	จอ-อะ-ดอ	จັด

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

๒. คำประสมสระเอะ (เอ-ะ) สระแอะ (แ-ะ) มีตัวสะกด เมื่อเขียนคำจะเปลี่ยนรูป -ะ เป็น ี แต่ยังคงอ่านออกเสียง สระเอะ สระแอะ เช่น เด็ก เข็น เจ็บ เล้ง เค็ม เต็ม เป็ด แห้ง

เด็ก	สะกดว่า	ดอ-เอะ-กอ	เด็ก
แห้ง	สะกดว่า	ขอ-แอะ-งอ	แห้ง

๓. คำประสมสระโอะ (โอ-ะ) มีตัวสะกด เมื่อเขียนคำ สระ โอ-ะ จะหายไป แต่ยังคงอ่านออกเสียง สระโอะ เช่น นม คน ชง กบ ฝน นก มด

นม	สะกดว่า	นอ-โอะ-มอ	นม
คน	สะกดว่า	คอ-โอะ-นอ	คน

๔. คำประสมสระอัว (-ัว) มีตัวสะกด เมื่อเขียนคำจะลดรูป สระ -ัว ทำให้ ิ หายไป เหลือแต่ตัว ว แต่ยังคงอ่านออกเสียง สระ -ัว เช่น ขวด นวด สวย รวย บวก

ขวด	สะกดว่า	ขอ-อัว-ดอ	ขวด
สวย	สะกดว่า	สอ-อัว-ยอ	สวย

๕. คำประสมสระเออ (เอ-อ) มีตัวสะกด เมื่อเขียนคำจะเปลี่ยนรูป อ เป็น ิ แต่ยังคงอ่านออกเสียง สระ เอ-อ เช่น เดิน เกิด เฝิง เนิน เดิม เบิก

เดิน	สะกดว่า	ดอ-เออ-นอ	เดิน
เกิด	สะกดว่า	กอ-เออ-ดอ	เกิด

คำประสมสระ เอ-อ มีตัวสะกด ย เมื่อเขียนคำจะลดรูปทำให้รูป อ หายไป แต่ยังคงอ่านออกเสียง สระ เอ-อ เช่น เขย เงย เฌย เตย เนย เอย เลย เขย

เนย	สะกดว่า	นอ-เออ-ยอ	เนย
เตย	สะกดว่า	ตอ-เออ-ยอ	เตย

๖. คำประสมสระ ออ เมื่อมีตัวสะกด ร เมื่อเขียนคำจะทำให้รูป อ หายไป แต่ยังคงอ่านออกเสียง สระ ออ เช่น จร พร ศร

๗. คำประสมสระเอาะ (เอ-าะ) มีตัวสะกด เมื่อเขียนคำจะเปลี่ยนรูป เอ-าะ เป็น ื อ เช่น ก๊อ น๊อ ม๊อบ เป็นต้น

การสอนอ่านแจกลูกสะกดคำที่มีพยัญชนะต้น สระ และมีตัวสะกดตรงตามมาตราควรจัดลำดับเนื้อหา โดยเริ่มจากการเปลี่ยนพยัญชนะต้นเพียงอย่างเดียวก่อน แล้วจึงเปลี่ยนพยัญชนะต้นและสระ เมื่ออ่านคำที่มีตัวสะกดทั้ง ๘ มาตราได้คล่องแล้ว จึงฝึกอ่านชุดคำที่คงพยัญชนะต้นและสระเดิม แล้วเปลี่ยนตัวสะกดเป็นชุด ๆ จะเห็นได้ว่าการอ่านแจกลูกจะเปลี่ยนไปตามเสียงตัวสะกด

๓. การผันวรรณยุกต์คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

การผันวรรณยุกต์คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา แบ่งได้เป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้

๓.๑ คำที่สะกดด้วยแม่กง แม่กน แม่กม แม่เกย แม่เกอว

๓.๑.๑ พยัญชนะต้นอักษรกลาง ผันได้ครบทั้ง ๕ เสียง พื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ เมื่อผันวรรณยุกต์แล้ว ออกเสียงตรงตามรูปวรรณยุกต์นั้น ๆ

๑) พยัญชนะต้นอักษรกลาง + สระเสียงยาว + ตัวสะกด + วรรณยุกต์

ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดยการแจกลูกแบบยี่ดสระเป็นหลัก

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
กาง	กาง	ก่าง	ก้าง	ก้าง	ก่าง
บาน	บาน	บ่าน	บ้าน	บ้าน	บ่าน
จาม	จาม	จ่าม	จ้าม	จ้าม	จ่าม
ปาย	ปาย	ป่าย	ป้าย	ป้าย	ป่าย
ดาว	ดาว	ด่าว	ด้าว	ด้าว	ด่าว

๒) พยัญชนะต้นอักษรกลาง + สระเสียงสั้น +

ตัวสะกด + วรรณยุกต์

ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดยการแจกลูกแบบยัดสระเป็นหลัก

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
อิง	อิง	อิง	อิง	อิง	อิง
ดิน	ดิน	ดิน	ดิน	ดิน	ดิน
กิม	กิม	กิม	กิม	กิม	กิม
ตีว	ตีว	ตีว	ตีว	ตีว	ตีว

๓.๑.๒ พยัญชนะต้นอักษรสูง ผันได้ ๓ เสียง พื้นเสียง

เป็นเสียงจัตวา ผันด้วยรูปเอกเป็นเสียงเอก ผันด้วยรูปโทเป็นเสียงโท

๑) พยัญชนะต้นอักษรสูง + สระเสียงยาว +

ตัวสะกด + วรรณยุกต์

ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดยการแจกลูกแบบยัดสระเป็นหลัก

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
หาง	-	हां	हाँ	-	หาง
सान	-	सान	सान	-	सान
ขาม	-	ข่าม	ข้าม	-	ขาม
ถาย	-	ถ่าย	ถ้าย	-	ถาย
สาว	-	ส่าว	ส้าว	-	สาว

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

๒) พยัญชนะต้นอักษรสูง + สระเสียงสั้น +

ตัวสะกด + วรรณยุกต์

ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดยการแจกลูกแบบยี่ดสระเป็นหลัก

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
ชิง	-	ชิง	ชิง	-	ชิง
สิน	-	สิน	สิน	-	สิน
чим	-	чим	чим	-	чим
สิว	-	สิว	สิว	-	สิว

๓.๑.๓ พยัญชนะต้นอักษรต่ำ ผันได้ ๓ เสียง พ้นเสียง

เป็นเสียงสามัญ ผันด้วยรูปเอกเป็นเสียงโท ผันด้วยรูปโทเป็นเสียงตรี

๑) พยัญชนะต้นอักษรต่ำ + สระเสียงยาว +

ตัวสะกด + วรรณยุกต์

ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดยการแจกลูกแบบยี่ดสระเป็นหลัก

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
คาง	คาง	-	ค่าง	ค้าง	-
นาน	นาน	-	น่าน	น้าน	-
งาม	งาม	-	ง่าม	ง้าม	-
ทาย	ทาย	-	ท่าย	ท้าย	-
ราว	ราว	-	ร่าว	ร้าว	-

๒) พยัญชนะต้นอักษรต่ำ + สระเสียงสั้น +
ตัวสะกด + วรรณยุกต์
ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
ยัง	ยัง	-	ยัง	ยัง	-
ชั้น	ชั้น	-	ชั้น	ชั้น	-
รุ่ม	รุ่ม	-	รุ่ม	รุ่ม	-
ทวย	ทวย	-	ทวย	ทวย	-
คิ้ว	คิ้ว	-	คิ้ว	คิ้ว	-

*ข้อสังเกต

คำที่มีตัวสะกดและมีรูปวรรณยุกต์นี้ หลายคำไม่มีความหมาย แต่จำเป็นต้องรู้หลักการผันเสียงวรรณยุกต์ แม้คำที่นำมาผันเสียงวรรณยุกต์ จะไม่มีความหมายก็ตาม

๓.๒ คำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กบ แม่กด แม่กด

๓.๒.๑ พยัญชนะต้นอักษรกลาง ผันได้ ๔ เสียง ฟันเสียง เป็นเสียงเอก ผันด้วยรูปโทเป็นเสียงโท ผันด้วยรูปตรีเป็นเสียงตรี ผันด้วย รูปจัตวาเป็นเสียงจัตวา (ไม่มีเสียงสามัญ)

๑) พยัญชนะต้นอักษรกลาง + สระเสียงยาว +
ตัวสะกด + วรรณยุกต์
ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดยการแจกลูกแบบยัดสระเป็นหลัก

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
บาก	-	บาก	บ้ำก	บ๊าก	บ่าก
จาบ	-	จาบ	จ้าบ	จ๊าบ	จาบ
กาด	-	กาด	ก้าด	ก๊าด	ก่าด

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

๒) พยัญชนะต้นอักษรกลาง + สระเสียงสั้น +

ตัวสะกด + วรรณยุกต์

ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดยการแจกลูกแบบยัดสระเป็นหลัก

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
ดุก	-	ดุก	ดู้ก	ดืก	ด๋ก
บุบ	-	บุบ	บู้บ	บืบ	บ๋บ
ปุด	-	ปุด	ปู้ด	ปืด	ป๋ด

๓.๒.๒ พยัญชนะต้นอักษรสูง ผันได้ ๒ เสียง ฟันเสียง

เป็นเสียงเอก ผันด้วยรูปโทเป็นเสียงโท

๑) พยัญชนะต้นอักษรสูง + สระเสียงยาว +

ตัวสะกด + วรรณยุกต์

ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดยการแจกลูกแบบยัดสระเป็นหลัก

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
สาก	-	สาก	ส้าก	-	-
หาบ	-	หาบ	ห้าบ	-	-
ขาด	-	ขาด	ข้าด	-	-

๒) พยัญชนะต้นอักษรสูง + สระเสียงสั้น +

ตัวสะกด + วรรณยุกต์

ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดยการแจกลูกแบบยัดสระเป็นหลัก

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
ขับ	-	ขับ	ขับ	-	-
สีก	-	สีก	สีก	-	-
หัต	-	หัต	หัต	-	-

๓.๒.๓ พยัญชนะต้นอักษรต่ำ

๑) พยัญชนะต้นอักษรต่ำ + สระเสียงยาว +

ตัวสะกด + วรรณยุกต์ ผันได้ ๒ เสียง พื้นเสียงเป็นเสียงโท ผันด้วยรูปโท เป็นเสียงตรี

ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดยการแจกลูกแบบยัดสระเป็นหลัก

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
คาบ	-	-	คาบ	ค้ำบ	-
ชาก	-	-	ชาก	ช้ำก	-
ลาด	-	-	ลาด	ล้าด	-

๒) พยัญชนะต้นอักษรต่ำ + สระเสียงสั้น + ตัวสะกด +

วรรณยุกต์ ผันได้ ๓ เสียง พื้นเสียงเป็นเสียงตรี

คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

มาตรา คือ แม่บทแจกลูกอักษรตามหมวดคำที่มีตัวสะกดหรือออกเสียงอย่างเดียวกัน แบ่งออกเป็น ๘ มาตรา หรือ ๘ แม่ คือ แม่ก ก แม่ด แม่บ แม่กม แม่เกย แม่เกว แม่กง และแม่กน แบ่งได้เป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้

๑. มาตราที่มีพยัญชนะเป็นตัวสะกดเพียงตัวเดียว ๔ มาตรา คือ

แม่กง	ใช้ ง สะกด	เช่น	ทาง ปลิง สอง แรง
แม่กม	ใช้ ม สะกด	เช่น	สม แต้ม โสม สนาม งอม
แม่เกย	ใช้ ย สะกด	เช่น	สาย ไพรย เฉย ปุย
แม่เกว	ใช้ ว สะกด	เช่น	แห้ว กาว เปลว เบี้ยว

๒. มาตราที่มีพยัญชนะเป็นตัวสะกดในแต่ละมาตราหลายตัว
แต่ออกเสียงเพียงเสียงเดียว มี ๔ มาตรา

แม่ก	มีพยัญชนะ ก ข ค ฌ สะกดแล้วออกเสียงเป็นเสียง /ก/ เช่น เลข โคร เมฆ
แม่ด	มีพยัญชนะ ด จ ช ซ ฎ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ธ ศ ษ ส สะกด แล้วออกเสียงเป็นเสียง /ต/ เช่น กิจ ราช ฎฎ ปรากฏ อัฐ ครุฑ พัฒนา ฑูต รถ บาท พุธ อากาศ พิษ ทาส
แม่บ	มีพยัญชนะ บ ป พ ฟ ภ สะกด แล้วออกเสียงเป็นเสียง /ป/ เช่น บาบ ภาพ ยีราฟ ลาก ^๑
แม่กน	มีพยัญชนะ น ณ ฌ ร ล ห สะกด แล้วออกเสียงเป็นเสียง /น/ เช่น เขิญ คุณ หาร ศิล วาฬ

^๑ในทางภาษาศาสตร์ เสียงพยัญชนะท้ายของตัวสะกดในแม่กด และแม่กบจะใช้เป็นหน่วยเสียง /ต/ และ /ป/ ตามลำดับ ทั้งนี้ สามารถศึกษา รายละเอียดเพิ่มเติมได้จากบทที่ ๓ เรื่องระบบเสียงภาษาไทยในหนังสืออุเทศ ภาษาไทย ชุด บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม ๑ : ระบบเสียง อักษรไทย การอ่านคำ และการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจะสะกดคำตามรูปตัวอักษรที่ประกอบกันเป็นคำ โดยสะกดเรียงจากรูปตัวอักษรที่ปรากฏอยู่ในคำนั้น ๆ ซึ่งแตกต่างจากการอ่านสะกดคำ เช่น

กรณีเป็นคำพยางค์เดียวให้เขียนสะกดคำ ดังนี้

เลข	เขียนสะกดว่า	สระเอ ลอ ลิง ขอ ไข่
บาบ	เขียนสะกดว่า	บอ ใบไม้ สระอา ปอ ปลา
เชิญ	เขียนสะกดว่า	สระเอ ขอ ข้าง สระอิ ญอ หลิง
เขต	เขียนสะกดว่า	สระเอ ขอ ไข่ ต่อ เต่า

กรณีเป็นคำที่มีมากกว่า ๑ พยางค์ให้เขียนสะกดคำ ดังนี้

สุนัข	เขียนสะกดว่า	สอ เสือ สระอุ นอ หนู ไม้หันอากาศ ขอ ไข่
เคารพ	เขียนสะกดว่า	สระเอ คอ ควาย สระอา รอ เรือ พอ พาน
อาหาร	เขียนสะกดว่า	ออ อ่าง สระอา หอ หีบ สระอา รอ เรือ
โอกาส	เขียนสะกดว่า	สระโอ ออ อ่าง กอ ไก่ สระอา สอ เสือ

*ข้อสังเกต

ความแตกต่างระหว่างการอ่านสะกดคำกับการเขียนสะกดคำมีดังต่อไปนี้

การอ่านสะกดคำ เน้นที่เสียงตัวอักษรของพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ที่ประกอบกันเป็นคำ

การเขียนสะกดคำ เน้นเรียงตามรูปตัวอักษร ที่ปรากฏทั้งพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ที่ประกอบกันเป็นคำนั้น

คำที่มีอักษรควบ

คำควบกล้ำ แบ่งตามลักษณะการออกเสียงได้ ๒ ประเภท คือ
อักษรควบแท้ และอักษรควบไม่แท้

๑. อักษรควบแท้

อักษรควบแท้ คือ อักษรควบที่ออกเสียงพยัญชนะทั้ง ๒ ตัว
ควบกล้ำกัน มี ๑๕ ลักษณะ คือ พยัญชนะต้นตัวแรกเป็น ก ข ค ต ป
ผ พ ควบกับ ร หรือ ล หรือ ว ดังต่อไปนี้

พยัญชนะต้นตัวแรก	ก	ข	ค	ต	ป	ผ	พ
พยัญชนะควบ ร	ร	ร	ร	ร	ร	-	ร
พยัญชนะควบ ล	ล	ล	ล	-	ล	ล	ล
พยัญชนะควบ ว	ว	ว	ว	-	-	-	-

คำที่พยัญชนะต้นควบกับ ร มี ๖ ลักษณะ คือ กร ขร คร ตร พร และ พร ดังนี้

กร เช่น กรอง กราย กรีด แกร่ง ไกร
ขร เช่น ขรว ขริม ขริม ขรุขระ
คร เช่น ครบ ครอง ครอบ ครัน คร้าม คร้ว ไคร
ตร เช่น ตรง ตรอง ตระ ตริ ตรึง
ปร เช่น ปราย ปรง เปรม เปราะ
พร เช่น พรวน พราย พรึก พรึง พรุ่ง

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

คำที่พยัญชนะต้นควบกับ ล มี ๖ ลักษณะ คือ กล ชล คล พล พล และ ผล ดังนี้

กล เช่น กลม กลอง กล่อม กลิ่น เกลา เกลียว เคลื่อน

ชล เช่น ชลิ่ง ชลาด ชลธิ์ เชลา ไชลง

คล เช่น คล้อย คลัง คลำ คลาด คลาย

ปล เช่น ปลวก ปลอบ ปลา ปลัก ปล้ำ เปลี้ย

พล เช่น พลบ พลอง พลอย ปลั่ง ปลั่ว

ผล เช่น ผลาญ ผลุง ผลุบ ผล่ ผลั ผลอ

คำที่พยัญชนะต้นควบกับ ว มี ๓ ลักษณะ คือ กว ขว และ คว ดังนี้

กว เช่น กวัก กวาง กวาด เกวียน แกว่ง ไกว

ขว เช่น ขวนขวาย ขวักไขว่ ขวา ขวาน ขวิด

คว เช่น ควัก ควั่น คว้าง ควาน ความ ควาย

๒. อักษรควบไม่แท้

อักษรควบไม่แท้ คือ อักษรควบที่ออกเสียงแต่พยัญชนะต้น
ตัวหน้าตัวเดียวบ้าง ออกเสียงกลายเป็นตัวอื่นไปบ้าง มี ๒ ลักษณะ ดังนี้

๒.๑ คำที่มีพยัญชนะต้นควบกับ ร แต่ไม่ออกเสียง /ร/ ได้แก่
พยัญชนะ จร ชร ศร สร เช่น

จริง	อ่านว่า	จิง
ไซ้	อ่านว่า	ไ้
เศร้า	อ่านว่า	เส้า
สร้อย	อ่านว่า	ส้อย
ศรี	อ่านว่า	สี
ศรัทธา	อ่านว่า	สัด-ทา
เศรษฐี	อ่านว่า	เสด-ถี
อาศรม	อ่านว่า	อา-สม
เสริม	อ่านว่า	เลิม
สร้าง	อ่านว่า	ส้าง
สระ	อ่านว่า	สะ
สร่ง	อ่านว่า	สง
สร้าง	อ่านว่า	ส่าง
เสร็จ	อ่านว่า	เส็ด
ประเสริฐ	อ่านว่า	ประ-เลิด
กำสรวล	อ่านว่า	กำ-สวน

๒.๒ คำที่มีพยัญชนะต้น ท ควบกับ ร แล้วออกเสียงเป็น /ซ/ มีทั้งหมด ๑๘ คำ นอกเหนือจากนี้ คำ ทร ควบกล้ำกันที่เป็นคำยืมจากภาษาบาลีสันสกฤต จะออกเสียง /ทร/ เช่น อินทรา จันทรา นิตรา เป็นต้น

ทรง	อ่านว่า	ซง
ทราบ	อ่านว่า	ซาบ
ทราบ	อ่านว่า	ซาม
ทราย	อ่านว่า	ซาย
แทรก	อ่านว่า	แซก
ทรุด	อ่านว่า	ซุด
โตรม	อ่านว่า	โซม
ทรงวง	อ่านว่า	ซวง
ทรัพย์	อ่านว่า	ซั๊บ
ไทร	อ่านว่า	ไซ
มัทรี	อ่านว่า	มัด-ชี
อินทรี	อ่านว่า	อิน-ชี
อินทรีย์	อ่านว่า	อิน-ชี
นันทรี	อ่านว่า	นน-ชี
พุทรา	อ่านว่า	พุต-ซา
ฉะเชิงเทรา	อ่านว่า	ฉะ-เชิง-เซา
เทริด	อ่านว่า	เซิด
ทรวด	อ่านว่า	ซวด

หรืออาจใช้บัตรพยักลอง ภาพยานี ๑๑ คำควบกล้ำไม่แท้
ในการฝึกอ่านและเขียนเพื่อช่วยจำ ดังนี้

ทรวดทรงทราบทรมทราย	ทรุดโทรมหมายนกอินทรี
ม้ทรอินทรียมี่	เทริดนทรีพุทราเพรา
ทรวงโทรทรพย์แทรกวัด	โทรมนัสย์* ฉะเชิงเทรา
ตัว ทร เหล่านี้เรา	ออกสำเนียงเป็นเสียง ซ
(กำชัย ทองหล่อ)	
* คำนี้ ไม่มีใช้ในภาษาไทยแล้ว	

๓. การอ่านสะกดคำที่มีอักษรควบ

การอ่านสะกดคำที่มีอักษรควบมีหลายวิธี สามารถเลือกใช้วิธีใดวิธีหนึ่งได้ โดยเมื่อจดจำรูปและเสียงของตัวอักษรได้แล้ว จะทำให้สามารถเรียนรู้การอ่านและการเขียนไปพร้อม ๆ กันได้ แต่ทั้งนี้ควรฝึกการอ่านก่อนแล้วจึงเริ่มฝึกการเขียนสะกดคำ

๓.๑ การอ่านและเขียนคำที่มีอักษรควบแท้

๓.๑.๑ การอ่านคำที่มีอักษรควบแท้ สอนอ่านเรียงตัวอักษรที่ปรากฏ แล้วให้อ่านเป็นเสียงเดียว ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ ๑ การอ่านคำที่พยัญชนะต้นควบกับ ร และไม่มีตัวสะกด

ไกร	สะกดว่า	กอ-รอ-ไอ	ไกร
ขรัว	สะกดว่า	ขอ-รอ-อัว	ขรัว
ครู	สะกดว่า	คอ-รอ-อุ	ครู
ตรี	สะกดว่า	ตอ-รอ-อี	ตรี
ประ	สะกดว่า	ปอ-รอ-อะ	ประ
พระ	สะกดว่า	พอ-รอ-อะ	พระ

ตัวอย่างที่ ๒ การอ่านคำที่พยัญชนะต้นควบกับ ร และมีตัวสะกด

กราบ สะกดว่า กอ-รอ-อา-บอ กราบ

ขริ้ม สะกดว่า ขอ-รอ-อี-มอ ขริ้ม

เครียด สะกดว่า คอ-รอ-เอีย-ดอ เครียด

ตรอง สะกดว่า ตอ-รอ-ออ-งอ ตรอง

ตัวอย่างที่ ๓ การอ่านคำที่พยัญชนะต้นควบกับ ล และไม่มีตัวสะกด

ไกล สะกดว่า กอ-ลอ-ไอ ไกล

คละ สะกดว่า คอ-ลอ-อะ คละ

ปลา สะกดว่า ปอ-ลอ-อา ปลา

พลุ สะกดว่า พอ-ลอ-อุ พลุ

ตัวอย่างที่ ๔ การอ่านคำที่พยัญชนะต้นควบกับ ล และมีตัวสะกด

กลอง สะกดว่า กอ-ลอ-ออ-งอ กลอง

โหล่ง สะกดว่า ขอ-ลอ-โอ-งอ โหล่ง

คลาน สะกดว่า คอ-ลอ-อา-นอ คลาน

ปลวก สะกดว่า ปอ-ลอ-อัว-กอ ปลวก

เพลิน สะกดว่า พอ-ลอ-เออ-นอ เพลิน

ผลึก สะกดว่า ผอ-ลอ-อะ-กอ ผลึก

ตัวอย่างที่ ๕ การอ่านคำที่พยัญชนะต้นควบกับ ว และไม่มีตัวสะกด

กวา สะกดว่า กอ-วอ-อา กวา

ขวา สะกดว่า ขอ-วอ-อา ขวา

ตัวอย่างที่ ๖ การอ่านคำที่พยัญชนะต้นควบกับ ว และมีตัวสะกด

กวาง สะกดว่า กอ-วอ-อา-งอ กวาง

แขวน สะกดว่า ขอ-วอ-แอ-นอ แขวง

ควาย สะกดว่า คอ-วอ-อา-ยอ ควาย

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

๓.๑.๒ การอ่านคำที่มีอักษรควบแท้โดยการแจกลูก

เมื่อฝึกอ่านคำที่มีอักษรควบจนเข้าใจแล้ว ควรฝึกอ่านเพิ่มเติม โดยการแจกลูก ดังนี้

ตัวอย่างที่ ๑ การอ่านแจกลูกคำที่มีอักษรควบแท้แบบไม่มีตัวสะกด

	สระอา	สระอี	สระอุ
กร	กรา	กรี	กู
ขร	ขรา	ขรี	ขู
คร	ครา	ครี	คู
ตร	ตรา	ตรี	ตู
ปร	ปรา	ปรี	ปู
พร	ปรา	พรี	พู

ตัวอย่างที่ ๒ การอ่านแจกลูกคำที่มีอักษรควบแท้แบบมีตัวสะกด

อักษรควบ	สระ	ตัวสะกด	อ่านว่า
ปร	อา	ง	ปฺราง
	อา	บ	ปฺราบ
	เอีย	บ	เปฺรียบ
	โอ	ด	โปฺรด
	แอ	ง	แปฺรง

๓.๑.๓ การเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบแท้ การเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบแท้ ควรฝึกสะกดคำให้คล่องก่อน โดยใช้วิธีการสะกดแบบเรียงตามลำดับตัวอักษร ดังนี้

ตัวอย่างที่ ๑ การเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบแท้แบบไม่มีตัวสะกด

ไกร เขียนสะกดว่า สระไอไม่้มลาย กอ ไก่อ รือ เรือ
 ขรวิ เขียนสะกดว่า ขอ ไช้ รือ เรือ สระอัว
 ครู เขียนสะกดว่า คอ ควาย รือ เรือ สระอุ
 ตรี เขียนสะกดว่า ตอ เต่า รือ เรือ สระอี
 ประ เขียนสะกดว่า ปอ ปลา รือ เรือ สระอะ
 พระ เขียนสะกดว่า พอ พาน รือ เรือ สระอะ

ตัวอย่างที่ ๒ การเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบแท้แบบมีตัวสะกด

พรวา เขียนสะกดว่า พอ พาน รือ เรือ สระอา วอ แหวน
 กราบ เขียนสะกดว่า กอ ไก่อ รือ เรือ สระอา บอ ไปไม้
 คราด เขียนสะกดว่า คอ ควาย รือ เรือ สระอา ดอ เด็ก
 กริด เขียนสะกดว่า กอ ไก่อ รือ เรือ สระอี ดอ เด็ก

๓.๑.๔ การผันวรรณยุกต์ การผันเสียงวรรณยุกต์คำที่มีอักษรควบแท้ใช้หลักการเดียวกันกับการผันเสียงวรรณยุกต์ของคำที่มีพยัญชนะต้นตัวเดียว โดยยึดกฎการผันวรรณยุกต์ของพยัญชนะต้นตัวแรก ไม่ใช่ตัวที่มาควบ ดังตาราง

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
พยัญชนะต้นอักษรกลาง	กรา	กรำ	กร้า	กร๊า	กรว้า
พยัญชนะต้นอักษรต่ำ	เครื่อง	-	เครื่อง	เครื่อง	-
พยัญชนะต้นอักษรสูง	-	ขว้าง	ขว้าง	-	ขวาง

๓.๒ การอ่านและเขียนคำที่มีอักษรควบไม่แท้

๓.๒.๑ การสะกดคำเพื่ออ่านคำที่มีอักษรควบไม่แท้

การสะกดคำที่ควบกับ ร แต่ไม่ออกเสียง /ร/

จริง	สะกดว่า	จอ-รอ-อิ-งอ	จิง
ไซร์	สะกดว่า	ซอ-รอ-ไ-มไ-โท	ไซ้
	หรือ	ซอ-รอ-ไ-ไซ-มไ-โท	ไซ้
เศร้า	สะกดว่า	สอ-รอ-เอา-มไ-โท	เส้า
	หรือ	สอ-รอ-เอา-เส-า-มไ-โท	เส้า
สร้อย	สะกดว่า	สอ-รอ-ออ-ยอ-สอย-มไ-โท	ส้อย

๓.๒.๒ การสะกดคำเพื่อเขียนให้สะกดแบบเรียงตามลำดับตัวอักษร ดังนี้

จริง	เขียนสะกดว่า	จอ จาน รอ เรือ สระอิ งอ งู
ศรี	เขียนสะกดว่า	ศอ ศาลา รอ เรือ สระอิ
สร้าง	เขียนสะกดว่า	สอ เสือ รอ เรือ สระอา งอ งู มไ-โท

คำที่มีอักษรนำ

อักษรนำ คือ พยัญชนะต้น ๒ ตัวเรียงกัน ประสมสระเดียวกัน แต่ออกเสียงเป็น ๒ พยางค์ คือ พยางค์ต้นเหมือนมีสระประสมอยู่ พยางค์ที่ ๒ ออกเสียงตามสระประสมอยู่ และพยางค์ที่ ๒ นี้ ถ้าเป็น อักษรเดี่ยว ต้องออกเสียงวรรณยุกต์และผันตามตัวหน้าด้วย เช่น แสม อ่าน สะ-แหม เว้นแต่ตัว ห นำ อักษรเดี่ยว หรือ ตัว อ นำ ตัว ย ไม่ต้องออกเสียง ห และ อ เป็นแต่ออกเสียงและผันตัวหลังตามตัว ห และ ตัว อ เท่านั้น เช่น หงอ หล้า ไหน อย่า อยู่ เป็นต้น ถ้าตัวหน้า เป็นอักษรต่ำก็ดีหรือตัวหลังไม่ใช่อักษรต่ำก็ดี ก็ไม่เปลี่ยนแปลงเสียง วรรณยุกต์ ปรากฏแต่รูปเป็นอักษรนำเท่านั้น แต่อ่านอย่างเดียว กับคำเรียงพยางค์ เช่น พยาริ อ่าน พะ-ยา-ริ มัธยม อ่าน มัด-ทะ-ยม เป็นต้น

นอกจากนั้น หนังสือหลักภาษาไทย : เรื่องที่ครูภาษาไทยต้องรู้ อธิบายว่า อักษรนำ คือ พยัญชนะตัวที่หนึ่งมีอิทธิพลนำเสียงวรรณยุกต์ ของพยัญชนะตัวที่ตามมา พยัญชนะตัวที่หนึ่งจะเป็นอักษรสูงหรืออักษรกลาง ส่วนพยัญชนะตัวที่ตามมาเป็นอักษรต่ำเดี่ยวเท่านั้น

การอ่านออกเสียงคำที่มีอักษรนำทำได้ ๒ แบบ คือ อ่านออกเสียง เป็นพยางค์เดี่ยว และอ่านออกเสียงเป็นคำ ๒ พยางค์

๑. ประเภทของคำที่มีอักษรนำ

คำที่มีอักษรนำ แบ่งตามหลักการอ่านออกเสียงได้ ดังนี้

๑.๑ คำที่มีอักษรนำที่อ่านออกเสียงเป็นพยางค์เดียว เมื่อ ห นำ อักษรต่ำเดี่ยว หรือ อ นำ ย เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ ตามเสียง ตัว ห หรือ อ ที่นำ แต่ไม่ออกเสียงตัว ห หรือ อ ดังนี้

๑.๑.๑ อ นำ ย มี ๔ คำ คือ อย่า อยู่ อย่าง อยาก

๑.๑.๒ ห นำอักษรต่ำเดี่ยว อักษรต่ำเดี่ยว ได้แก่ ง ญ น ม ย

ร ล ว

คำที่มี ห นำอักษรต่ำเดี่ยว ได้แก่

ห	นำ	ง	เช่น	หงอก	หงอน	หงิก	เหงา	แหงน											
ห	นำ	ญ	เช่น	หญ้ำ	หญิง	ใหญ่													
ห	นำ	น	เช่น	หนอง	หนอน	หน้อย	หนัก	หนา	หนาม	หนาว	หนี								
				หนู	แหน	เหนือ	ไหน												
ห	นำ	ม	เช่น	หมวก	หมอ	หมอก	หมอน	หมอบ	หมา	หมาย	หมี								
				หมู	หมู่	เหม็น	แหม												
ห	นำ	ย	เช่น	หยอก	หยอด	หยัก	หยิก	หยี	หยุด	เหี่ยว	แหย								
ห	นำ	ร	เช่น	ห rokok	หรีด	หรุ													
ห	นำ	ล	เช่น	หล่อ	หลับ	หลวง	หลา	หลาน	แหละ	ไหล									
ห	นำ	ว	เช่น	หวัด	หว่าน	หวี	แหวน	ไหว	ไหว้										

๑.๒ คำที่มีอักษรนำที่อ่านออกเสียงเป็น ๒ พยางค์ พยางค์แรก ออกเสียงพยัญชนะตัวที่ ๑ ประสมกับ สระอะ ครึ่งเสียง พยางค์หลัง ออกเสียงพยัญชนะตัวที่ ๒ ประสมกับสระ และพยัญชนะสะกด ตามที่ปรากฏ ส่วนวรรณยุกต์ออกเสียงตามพยัญชนะตัวที่ ๑ ลักษณะ คล้ายกับมี ห นำอยู่ และออกเสียงเหมือน ห นำ ดังนี้

๑.๒.๑ อักษรสูง นำอักษรต่ำเดี่ยว อักษรสูง ได้แก่ ข ฉ ถ ผ ฝ ส
นำอักษรต่ำเดี่ยว ได้แก่ ง ญ น ม ย ร ล ว

คำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว ได้แก่

ข	นำ	ณ	เช่น	ขณะ						
ข	นำ	น	เช่น	ขนม	ขนุน					
ข	นำ	ม	เช่น	ขมวด	ขมิ้น	ขม้น	เขม้ง			
ข	นำ	ย	เช่น	ขยะ	ขยัน	ขยำ	ขยี้	เขยื้อน	โขยง	
ฉ	นำ	ง	เช่น	ฉงน						
ฉ	นำ	น	เช่น	ฉนวน	ไฉน					
ฉ	นำ	ม	เช่น	ฉมวก	ฉม้าง					
ฉ	นำ	ล	เช่น	ฉลอง	ฉลาก	ฉลาด	ฉลาม	ฉลุ	ฉลย	
ถ	นำ	น	เช่น	ถนน	ถนัด	ถวาย	เถลไถล			
ผ	นำ	ง	เช่น	ผงก	ผงะ	ผงาด				
ผ	นำ	น	เช่น	ผนัง	ผนีก	แผนก				
ผ	นำ	ย	เช่น	ผยอง	ผยอง					
ผ	นำ	ล	เช่น	ผลิต						
ผ	นำ	ว	เช่น	ผวา						
ฝ	นำ	ร	เช่น	ฝรัง						
ส	นำ	ง	เช่น	สงบ	สงวน	สง่า				
ส	นำ	น	เช่น	สนาน	สนาม	สนุก	เสนอ			
ส	นำ	ม	เช่น	สมอ	สมอง	สมาน	สมุด	เสมอ		
ส	นำ	ย	เช่น	สยาม	สยาย	ส่าย				
ส	นำ	ร	เช่น	สระ						
ส	นำ	ล	เช่น	สลัป	สลัว	สลาก	สลาย	สลิด		
ส	นำ	ว	เช่น	สวาย	สวึง					

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

๑.๒.๒ อักษรกลาง นำอักษรต่ำเดี่ยว อักษรกลาง ได้แก่ ก จ ต
ป อ นำอักษรต่ำเดี่ยว ได้แก่ ง น ร ล ว

คำอักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว ได้แก่

ก นำ น เช่น กนก

จ นำ ม เช่น จมูก

จ นำ ร เช่น จรวด

จ นำ ว เช่น จวก

ต นำ น เช่น ตนู โตนด

ต นำ ล เช่น ตลก ตลับ ตลาด ตลิ่ง เติลิด

ต นำ ว เช่น ตวาด

ป นำ ร เช่น ปรอด ปรอท

ป นำ ล เช่น ปลัด

อ นำ ง เช่น อุ่น

อ นำ น เช่น อนาถ

อ นำ ร เช่น อร่อย

คำที่มีตัวการันต์

คำว่า การันต์ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้ความหมายไว้ว่า น. “ที่สูดอักษร”, “ตัวอักษรที่ไม่ออกเสียง ซึ่งมีไม่ทันจดตามคำกับไว้ เช่น ตัว “ด” ในคำว่า “การันต์”, (ปาก) เรียกตัวอักษรที่มีไม่ทันจดตามคำกับ เช่น ล ว่า ล การันต์ ค ว่า ค การันต์”

เครื่องหมายทัณฑฆาต “-” ใช้เขียนบนตัวพยัญชนะที่ไม่ต้องการออกเสียง เช่น ยักษ์ สงฆ์ ปรางค์ ประดิษฐ์ ลิฟต์ สวิตช์ ปาล์ม เสรีฟ

ถ้าใส่เครื่องหมายทัณฑฆาตบนพยัญชนะตัวท้ายแล้ว แม้พยัญชนะที่อยู่ข้างหน้าไม่ต้องการออกเสียง ก็ไม่ต้องใช้ทัณฑฆาตอีก เช่น

พัคตร์	ใส่ทัณฑฆาตที่ ร	เป็น ร	แต่ ตร	ไม่ออกเสียง
จันทร์	ใส่ทัณฑฆาตที่ ร	เป็น ร	แต่ ทร	ไม่ออกเสียง
จันทน์	ใส่ทัณฑฆาตที่ น	เป็น น	แต่ ทน	ไม่ออกเสียง
ลักขมณ	ใส่ทัณฑฆาตที่ ณ	เป็น ณ	แต่ ขมณ	ไม่ออกเสียง

การอ่านคำที่มีเครื่องหมาย ์ มีหลักดังนี้

๑. ไม่ออกเสียงพยัญชนะที่มีเครื่องหมาย ์ กำกับ เช่น

กัณฑ์เทศน์	ภาพยนตร์	คริสต์ศาสนา
คอมพิวเตอร์	คำศัพท์	โจทก์จำเลย
โจทย์เลข	ซอลส์กี	ใช้ลิฟต์
ชื่อสัตย์	ต้นปาล์ม	ติดบอร์ด
ทรัพยากร	ทันตแพทย์	ทุกข้อใจ
นักปราชญ์	พระองค์	พิมพ์งาน
เลขศูนย์	เล่ห์กล	วงศ์ญาติ
สัตว์น้ำ	หอยสังข์	อาสน์สงฆ์

๒. ไม่ออกเสียงทั้งพยัญชนะและสระที่มีเครื่องหมาย - กำกับ เช่น

กาฬสินธุ์	ตันโพธิ์	บริสุทธิ์
เปรมปรีย์	พิสุทธิ์	พิชพันธ์ุ์
เผ่าพันธุ์	รามเกียรติ์	ศักดิ์สิทธิ์

๓. ไม่ออกเสียงพยัญชนะที่มีเครื่องหมาย - กำกับ และถ้ามีพยัญชนะซึ่งไม่ใช่พยัญชนะสะกดอยู่ข้างหน้า ก็ไม่ออกเสียงพยัญชนะนั้นด้วย เช่น

ฉันทลักษณ์	ต้นจันทน์	ประชากรราษฎร์
ภูมิศาสตร์	พระจันทร์	รูปลักษณ์
พระลักษมณ์	นักปราชญ์	เวทมนตร์

*ข้อสังเกต

คำยืมจากภาษาอังกฤษและภาษาตะวันตกอื่นจำนวนมากเขียนตัวการันต์ไว้ก่อนพยัญชนะสุดท้ายของคำเช่นเดียวกับคำที่มีตัวการันต์อยู่ท้ายคำ ตัวการันต์นั้นไม่ต้องออกเสียง เช่น ฟิล์ม เสิร์ฟ โยเกิร์ต ปาล์ม

คำยืมจากภาษาบาลีสันสกฤตเกือบทั้งหมดถ้ามีตัวการันต์ตัวการันต์จะอยู่ลำดับสุดท้ายของคำ แต่มีเพียงคำเดียวที่เขียนตัวการันต์ก่อนพยัญชนะลำดับสุดท้ายของคำ คือ สาสน์ (อ่านว่า สาณ) ถ้าเป็นจดหมายของพระมหากษัตริย์ เรียกว่า พระราชสาสน์ ถ้าเป็นจดหมายของประธานาธิบดี เรียกว่า อักษรสาสน์ ถ้าเป็นจดหมายของสมเด็จพระสังฆราช เรียกว่า สมณสาสน์ (อ่านว่า สะ-มะ-นะ-สาต) ถ้าเป็นจดหมายของบุคคลทั่วไปใช้ สาร เช่น สารของนายกรัฐมนตรี ถึงประชาชน สารของผู้อำนวยการโรงเรียนถึงนักเรียน

๗. การอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและคำที่ประสมด้วยสระเปลี่ยนรูป

๘. การอ่านและการเขียนคำผันวรรณยุกต์

๙. การอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

๑๐. การอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

๑๑. การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว และคำควบกล้ำไม่แท้

๑๒. การอ่านและการเขียนคำที่มีอักษรนำ

๑๓. การอ่านและการเขียนคำที่มีตัวการันต์

การอ่าน เป็นการอ่านคำที่กำหนดให้

การดำเนินการ

๑. ให้นักเรียนทดสอบการอ่านโดยอ่านคำที่กำหนดให้ตามแบบวินิจฉัยเป็นรายบุคคล

๒. ครูบันทึกผลการอ่านในแบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านและสรุปผลการประเมินตามเกณฑ์

* ควรแยกนักเรียนที่ยังไม่ได้ทดสอบไว้อีกสถานที่หนึ่งเพื่อไม่ให้ได้ยินเสียงอ่านของนักเรียนที่กำลังทดสอบ

การให้คะแนน

นักเรียนอ่านถูกต้อง ๑ ข้อ ได้คะแนน ๑ คะแนน อ่านไม่ถูกต้องไม่ได้คะแนน

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

การเขียน เป็นการเขียนตามคำบอก

การดำเนินการ

๑. ให้นักเรียนทดสอบการเขียนโดยเขียนตามคำบอก

๒. ครูอ่านออกเสียงข้อละ ๒ ครั้ง โดยเว้นระยะครั้งแรกและครั้งที่สองประมาณ ๓ วินาที

๓. ครูตรวจผลการเขียน และบันทึกผลลงในแบบบันทึกผล
การวินิจฉัยการเขียน และสรุปผลตามเกณฑ์การประเมิน

การให้คะแนน

นักเรียนเขียนถูกต้อง ๑ ข้อ ได้คะแนน ๑ คะแนน เขียนไม่ถูกต้องไม่ได้คะแนน

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

แบบวินิจฉัยการอ่านพยัญชนะ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านพยัญชนะต่อไปนี้

ก	ข	ฅ	ค	ค
ฌ	ง	จ	ฉ	ช
ซ	ฌ	ญ	ฎ	ฏ
ฐ	ฑ	ฒ	ณ	ด
ต	ถ	ท	ธ	น
บ	ป	ผ	ฝ	พ
ฟ	ภ	ม	ย	ร
ล	ว	ศ	ษ	ส
ห	ฬ	อ	ฮ	

แบบวินิจฉัยการเขียนพยัญชนะ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะตามคำบอก

ก	ข	ฅ	ค	ค
ฌ	ง	จ	ฉ	ช
ซ	ฌ	ญ	ฎ	ฏ
ฐ	ฑ	ฒ	ณ	ด
ต	ถ	ท	ธ	น
บ	ป	ผ	ฝ	พ
ฟ	ภ	ม	ย	ร
ล	ว	ศ	ษ	ส
ห	ฬ	อ	ฮ	

แบบวินิจฉัยการอ่านสระ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านสระต่อไปนี้

-ะ	-า	-ิ	-ึ
-ย	-เ	-ุ	-ุ
-ะ	-เ	-ะ	-เ
-ะ	-เ	-ะ	-อ
-ะ	-เ	-ะ	-เ
-ะ	-เ	-ะ	-อ
-ะ	-เ	-ะ	-อ
-ะ	-เ	-ะ	-อ

แบบวินิจฉัยการเขียนสระ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนสระตามคำบอก

-ะ	-า	-ิ	-ึ
-ย	-เ	-ุ	-ุ
-ะ	-เ	-ะ	-เ
-ะ	-เ	-ะ	-อ
-ะ	-เ	-ะ	-เ
-ะ	-เ	-ะ	-อ
-ะ	-เ	-ะ	-อ
-ะ	-เ	-ะ	-อ

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

แบบวินิจฉัย

การอ่านคำที่ประสมรูปสระ -ะ -า ิ ี ึ ุ ู ื ฺ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำต่อไปนี้

๑. นะ	๒. ตะ	๓. ระ	๔. พา
๕. กา	๖. ตา	๗. ตี	๘. จี
๙. ปี	๑๐. ตี	๑๑. สี	๑๒. ปี
๑๓. ตี	๑๔. อี	๑๕. รี	๑๖. กือ
๑๗. ปือ	๑๘. ลือ	๑๙. ู	๒๐. ุ
๒๑. ู	๒๒. ู	๒๓. ู	๒๔. ู

แบบวินิจฉัย

การเขียนคำที่ประสมรูปสระ -ะ -า ิ ี ึ ุ ู ื ฺ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอก

๑. กะ	๒. จะ	๓. ปะ	๔. อา
๕. มา	๖. ขา	๗. กิ	๘. ปี
๙. ริ	๑๐. มี	๑๑. วี	๑๒. ชี
๑๓. ี	๑๔. ปี	๑๕. ปี	๑๖. คือ
๑๗. มือ	๑๘. ลือ	๑๙. ู	๒๐. ุ
๒๑. ู	๒๒. ู	๒๓. ู	๒๔. ู

แบบวินิจฉัย

การอ่านคำที่ประสมรูปสระ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำต่อไปนี้

๑. เกะ	๒. เตะ	๓. เละ	๔. เท
๕. เว	๖. เล	๗. แกะ	๘. แพะ
๙. แลละ	๑๐. แพ	๑๑. แล	๑๒. แพ
๑๓. โละ	๑๔. โตะ	๑๕. โกะ	๑๖. โอ
๑๗. โต	๑๘. โถ	๑๙. เกาะ	๒๐. เจาะ
๒๑. เคาะ	๒๒. พอ	๒๓. คอ	๒๔. รอ

แบบวินิจฉัย

การเขียนคำที่ประสมรูปสระ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ -ะ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอก

๑. เปะ	๒. ฝะ	๓. เอะ	๔. เก
๕. เจ	๖. เห	๗. แ่นะ	๘. แวะะ
๙. แคะ	๑๐. แก	๑๑. แง	๑๒. แบ
๑๓. โจ๊ะ	๑๔. โคะ	๑๕. โปะ	๑๖. โม่
๑๗. โต	๑๘. โป	๑๙. เพาะ	๒๐. เมาะ
๒๑. เหาะ	๒๒. กอ	๒๓. วอ	๒๔. มอ

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

แบบวินิจฉัย

การอ่านคำที่ประสมรูปสระ -อะ -อ -เียะ -เีย -เือะ -เือ -ัวะ -ัว

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำต่อไปนี้

๑. เกอะ	๒. เจอะ	๓. เลอะ	๔. เรือ
๕. เปอ	๖. เรอ	๗. เียะ	๘. เฝียะ
๙. เหียะ	๑๐. เลีย	๑๑. เสีย	๑๒. เตีย
๑๓. เสือะ	๑๔. เือะ	๑๕. เคือะ	๑๖. เกือ
๑๗. เือ	๑๘. เรือ	๑๙. กัวะ	๒๐. ยัวะ
๒๑. ขัวะ	๒๒. บัว	๒๓. ตัว	๒๔. ถัว

แบบวินิจฉัย

การเขียนคำที่ประสมรูปสระ -อะ -อ -เียะ -เีย -เือะ -เือ -ัวะ -ัว

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอก

๑. เยอะ	๒. เอะ	๓. เบอะ	๔. เกอ
๕. เจอ	๖. เฝอ	๗. เกียะ	๘. เหียะ
๙. เฝียะ	๑๐. เปีย	๑๑. เจีย	๑๒. เฝีย
๑๓. เกือะ	๑๔. เือะ	๑๕. เนือะ	๑๖. เจือ
๑๗. เสือ	๑๘. เมือ	๑๙. ขัวะ	๒๐. ผัวะ
๒๑. บัวะ	๒๒. วัว	๒๓. หัว	๒๔. มัว

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

แบบวินิจฉัย

การอ่านคำที่ประสมรูปสระ ำ ใ- ใ- เ-า

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำต่อไปนี้

๑. ดำ	๒. ต่ำ	๓. น้ำ	๔. ใน
๕. ไส	๖. ใย	๗. ไป	๘. ไก
๙. ไถ	๑๐. เกา	๑๑. เรา	๑๒. เสา

แบบวินิจฉัย

การเขียนคำที่ประสมรูปสระ ำ ใ- ใ- เ-า

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอก

๑. กำ	๒. จำ	๓. ขำ	๔. ใจ
๕. ไค	๖. ใบ	๗. ไห	๘. ไฟ
๙. ไว	๑๐. เปา	๑๑. เทา	๑๒. เหา

แบบวินิจฉัย

การอ่านคำที่มีสระลดรูปและเปลี่ยนรูป

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำต่อไปนี้

๑. พบ	๒. ผม	๓. จง	๔. ดวง	๕. สวย
๖. สวม	๗. เตย	๘. เลย	๙. เคย	๑๐. วัน
๑๑. ฝน	๑๒. ช้ง	๑๓. เป็น	๑๔. เม็ด	๑๕. เห็น
๑๖. เล็บ	๑๗. เช็ด	๑๘. แ็บ	๑๙. เป็ด	๒๐. เลิก
๒๑. เกิน				

แบบวินิจฉัย

การเขียนคำที่มีสระลดรูปและเปลี่ยนรูป

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอก

๑. กบ	๒. จม	๓. ลิง	๔. ทวง	๕. อวย
๖. นวม	๗. เกย	๘. เนย	๙. เอย	๑๐. ก้น
๑๑. หัน	๑๒. ฟัง	๑๓. เห็น	๑๔. เจ็ด	๑๕. เก็บ
๑๖. เจ็บ	๑๗. เต็ด	๑๘. แวบ	๑๙. เก็ด	๒๐. เปิก
๒๑. เติน				

แบบวินิจฉัย

การอ่านคำผันวรรณยุกต์

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำต่อไปนี้

๑. ก่อ	๒. จำ	๓. โต	๔. ป้า
๕. แม่	๖. พ่อ	๗. ย่า	๘. เท้า
๙. ขี้	๑๐. ถั่ว	๑๑. ใส่	๑๒. ห่อ

แบบวินิจฉัย

การเขียนคำผันวรรณยุกต์

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอก

๑. ไก่	๒. จี๊	๓. เต่า	๔. โอ้
๕. ช่อ	๖. ชี๊	๗. น้ำ	๘. พี่
๙. ไข่	๑๐. ฉั่ว	๑๑. ผ่า	๑๒. สี่

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

แบบวินิจฉัย

การอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำต่อไปนี้

๑. ตาก	๒. เลือก	๓. ชุก	๔. หาด
๕. มุด	๖. รด	๗. ตบ	๘. จับ
๙. ชอบ	๑๐. หาง	๑๑. ทวาง	๑๒. ชิง
๑๓. กิน	๑๔. บาน	๑๕. เรียน	๑๖. คม
๑๗. ชิม	๑๘. สาม	๑๙. เคย	๒๐. ขาย
๒๑. มวย	๒๒. เหว	๒๓. ยาว	๒๔. แว่ว

แบบวินิจฉัย

การเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอก

๑. ปาก	๒. เชือก	๓. จุก	๔. ขัด
๕. จด	๖. กด	๗. กบ	๘. สับ
๙. คาบ	๑๐. พวง	๑๑. วาง	๑๒. จูง
๑๓. บิน	๑๔. จาน	๑๕. เวียน	๑๖. ชม
๑๗. ยาม	๑๘. หอม	๑๙. เลย	๒๐. ยาย
๒๑. ฝวย	๒๒. แมว	๒๓. กาว	๒๔. หิว

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

แบบวินิจฉัย

การอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำต่อไปนี้

๑. โชค	๒. เลข	๓. นาค	๔. ทิศ
๕. อุฐ	๖. บวช	๗. รูป	๘. ภาพ
๙. เทป	๑๐. เพ็ญ	๑๑. คีล	๑๒. พาล

แบบวินิจฉัย

การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอก

๑. เมฆ	๒. สุข	๓. โรค	๔. เศษ
๕. รถ	๖. อิฐ	๗. ลาภ	๘. บาบ
๙. โลภ	๑๐. ควรร	๑๑. คุณ	๑๒. บอล

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

แบบวินิจฉัย

การอ่านคำควบกล้ำ ร ล ว และคำควบกล้ำไม่แท้

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำต่อไปนี้

๑. เกรง	๒. ครั้ว	๓. พรวน	๔. กลั่ว
๕. ปลา	๖. คลอด	๗. กวาด	๘. ควาย
๙. ขวาน	๑๐. ทราบ	๑๑. เสริม	๑๒. ศรี

แบบวินิจฉัย

การเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว และคำควบกล้ำไม่แท้

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอก

๑. ครู	๒. ตรา	๓. กรัง	๔. พลอย
๕. กลม	๖. คลาน	๗. กวาง	๘. ขวา
๙. ควัน	๑๐. เสรี	๑๑. ทราบ	๑๒. ทรง

แบบวินิจฉัย

การอ่านคำที่มีอักษรนำ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำต่อไปนี้

๑. อย่า	๒. อยู่	๓. อย่าง	๔. หวาน
๕. หมอน	๖. หญิง	๗. จมูก	๘. ตลก
๙. ตลาด	๑๐. ชยะ	๑๑. สบ	๑๒. เสนอ

แบบวินิจฉัย

การเขียนคำที่มีอักษรนำ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอก

๑. อยาก	๒. อย่าง	๓. อยู่	๔. หมอก
๕. หยุค	๖. หนึ่ง	๗. ปลัด	๘. จรวด
๙. ตลับ	๑๐. เสมอ	๑๑. ผวา	๑๒. ขนม

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

แบบวินิจฉัย

การอ่านคำที่มีตัวการันต์

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำต่อไปนี้

๑. ยักษ์	๒. ศุกร์	๓. เบอร์	๔. ศาสตร์
๕. ภาพยนตร์	๖. ลักษณะ	๗. ฟอรัม	๘. ปาล์ม
๙. กอล์ฟ	๑๐. ศักดิ์	๑๑. สิทธิ์	๑๒. ปรีดี

แบบวินิจฉัย

การเขียนคำที่มีตัวการันต์

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอก

๑. ทุกข์	๒. เสาร์	๓. ศิษย์	๔. ดวงจันทร์
๕. เวทมนตร์	๖. พระอินทร์	๗. ฟาร์ม	๘. ซอด้ก
๙. พิธีกรรม	๑๐. บริสุทธิ	๑๑. โภธิ	๑๒. พันธุ์

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย
 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓
 เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านและการเขียนภาษาไทย
 แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านพยัญชนะ

ที่	พยัญชนะ	ผลการทดสอบ		หมายเหตุ
		อ่านได้	อ่านไม่ได้	
๑	ก			
๒	ข			
๓	ช			
๔	ค			
๕	ฅ			
๖	ฉ			
๗	ง			
๘	จ			
๙	ฉ			
๑๐	ช			
๑๑	ซ			
๑๒	ฌ			
๑๓	ญ			
๑๔	ฎ			
๑๕	ฏ			
๑๖	ฐ			
๑๗	ฑ			
๑๘	ฒ			
๑๙	ณ			
๒๐	ด			
๒๑	ต			
๒๒	ถ			
๒๓	ท			

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓
เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

ที่	พยัญชนะ	ผลการทดสอบ		หมายเหตุ
		อ่านได้	อ่านไม่ได้	
๒๔	ธ			
๒๕	น			
๒๖	บ			
๒๗	ป			
๒๘	ผ			
๒๙	ฝ			
๓๐	พ			
๓๑	ฟ			
๓๒	ภ			
๓๓	ม			
๓๔	ย			
๓๕	ร			
๓๖	ล			
๓๗	ว			
๓๘	ศ			
๓๙	ษ			
๔๐	ส			
๔๑	ห			
๔๒	ฬ			
๔๓	อ			
๔๔	ฮ			
รวม				

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนต้องอ่านพยัญชนะได้ทั้งหมด ๔๔ ตัว จึงถือว่า “ผ่านเกณฑ์”

สรุป ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนพยัญชนะ

ที่	พยัญชนะ	ผลการทดสอบ		หมายเหตุ
		เขียนได้	เขียนไม่ได้	
๑	ก			
๒	ข			
๓	ช			
๔	ค			
๕	ศ			
๖	ซ			
๗	ง			
๘	จ			
๙	ฉ			
๑๐	ช			
๑๑	ซ			
๑๒	ณ			
๑๓	ญ			
๑๔	ฎ			
๑๕	ฏ			
๑๖	ฐ			
๑๗	ฑ			
๑๘	ฒ			
๑๙	ณ			
๒๐	ด			
๒๑	ต			
๒๒	ถ			
๒๓	ท			
๒๔	ธ			

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

ที่	พยัญชนะ	ผลการทดสอบ		หมายเหตุ
		เขียนได้	เขียนไม่ได้	
๒๕	น			
๒๖	บ			
๒๗	ป			
๒๘	ผ			
๒๙	ฝ			
๓๐	พ			
๓๑	ฟ			
๓๒	ภ			
๓๓	ม			
๓๔	ย			
๓๕	ร			
๓๖	ล			
๓๗	ว			
๓๘	ศ			
๓๙	ษ			
๔๐	ส			
๔๑	ห			
๔๒	ฬ			
๔๓	อ			
๔๔	ฮ			
รวม				

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนต้องเขียนพยัญชนะได้ทั้งหมด ๔๔ ตัว จึงถือว่า “ผ่านเกณฑ์”

สรุป ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านสระ

ที่	สระ	ผลการทดสอบ		หมายเหตุ
		อ่านได้	อ่านไม่ได้	
๑	-ะ			
๒	-า			
๓	-อ			
๔	-เ			
๕	-เอ			
๖	-ย			
๗	-ิ			
๘	-ี			
๙	-เะ			
๑๐	-เ			
๑๑	-แะ			
๑๒	-แ			
๑๓	-โะ			
๑๔	-โ			
๑๕	-เาะ			
๑๖	-อ			
๑๗	-เอะ			
๑๘	-เ			
๑๙	-เียะ			
๒๐	-เีย			
๒๑	-เือะ			
๒๒	-เือ			
๒๓	-ัวะ			
๒๔	-ัว			

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

ที่	สระ	ผลการทดสอบ		หมายเหตุ
		อ่านได้	อ่านไม่ได้	
๒๕	ำ			
๒๖	เ			
๒๗	เ			
๒๘	เ			
รวม				

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนต้องอ่านสระได้ทั้งหมด ๒๘ ตัว จึงถือว่า “ผ่านเกณฑ์”

สรุป ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนสระ

ที่	สระ	ผลการทดสอบ		หมายเหตุ
		เขียนได้	เขียนไม่ได้	
๑	-ะ			
๒	-า			
๓	-อ			
๔	-เ			
๕	-เอ			
๖	-ย			
๗	-ิ			
๘	-ี			
๙	-เะ			
๑๐	-เ			
๑๑	-แะ			
๑๒	-แ			
๑๓	-โะ			
๑๔	-โ			
๑๕	-เาะ			
๑๖	-อ			
๑๗	-เอะ			
๑๘	-เอ			
๑๙	-เียะ			
๒๐	-เีย			
๒๑	-เือะ			
๒๒	-เือ			
๒๓	-ัวะ			
๒๔	-ัว			

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

ที่	สระ	ผลการทดสอบ		หมายเหตุ
		เขียนได้	เขียนไม่ได้	
๒๕	ำ			
๒๖	เ			
๒๗	เ			
๒๘	เ			
รวม				

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนต้องเขียนสระได้ทั้งหมด ๒๘ ตัว จึงถือว่า “ผ่านเกณฑ์”

สรุป ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

แบบบันทึกผลการวิจัยด้านการอ่านคำที่ประสมรูปสระ -๖-

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนอ่านได้ถูกต้อง

[illegible]

เกณฑ์การผ่าน

นักเขียนอ่านคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้เครื่องหมาย ✓ ในข้อสรุป ถ้า “ไม่ผ่านเกณฑ์”

เพื่อให้โครงการขยาย

แบบบันทึกผลการวิจัยการเขียนคำทูลประสมรูปสระ -๖- ๓

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่เรียนเขียนได้ถูกต้อง

[illegible]

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนเขียนคำตอบได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องสรุป ถ้า “ไม่ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย X

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

[illegible][illegible]

ให้ใส่เครื่องหมาย X

สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาการเรียงตัวของสระ (Learning Loss)

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

แบบบันทึกผลการวิจัยการเขียนคำทูลประสมรูปสระ-เอ

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนเขียนได้ถูกต้อง

[illegible]

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนเขียนคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้เสร็จเรียบร้อย! ในข้อสรุป ถ้า “ผ่านเกณฑ์”

เพื่อให้เครื่องหมาย X

แบบบันทึกผลการวิจัยการอ่านคำที่ประสมรูปสระ

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนอ่านได้ถูกต้อง

เกณฑ์การผ่าน

นักเขียนอ่านคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้เครื่องหมาย ✓ ในช่องสรุป ถ้า “ไม่ผ่านเกณฑ์”

ให้ใช้เครื่องหมาย X

แบบบันทึกผลการวิจัยการเขียนคำที่ประสมรูปสระ ำ ใน - ำ

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนเขียนได้ถูกต้อง

[illegible]

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนเขียนคำได้ ๒๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้เสร็จเรื่องหมาย ✓ ในข้อสรุป ถ้า “ผ่านเกณฑ์”

เพื่อให้เครื่องหมาย X

แบบบทกวีนิพนธ์การอ่านคำที่มีสระลดรูปและเปลี่ยนรูป

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนอ่านได้ถูกต้อง

เกณฑ์การผ่าน

*สรุปเปลี่ยนรูป

นักเรียนอ่านคำได้ ๒ คำ จาก ๖ คำ หรือ ๔ คำ จาก ๖ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้แสดงหมาย ✓ ในช่องสรุป

ถ้า “ไม่ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย X

แบบบันทึกผลการวิจัยการเขียนคำที่มีสระลดรูปและเปลี่ยนรูป

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนเขียนได้ถูกต้อง

เกณฑ์การผ่าน

*สรุปเปลี่ยนรูป ๕-๕ ๕-๕

นักเรียนเขียนคำได้ ๒ คำ หรือ ๓ คำ จาก ๔ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้เสร็จเรื่องหมาย ✓ ในห้องสรุป

ถ้า “ไม่ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย X

แบบบันทึกผลการวิจัยการอ่านคำผนวรณ์ยุคต้น

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนอ่านได้ถูกต้อง

[illegible]

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนอ่านคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้เสร็จเรื่องหมาย ✓ ในข้อสรุป ถ้า “ผ่านเกณฑ์”

เพื่อให้โครงการขยาย

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำแผนวรรณยุกต์

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนเขียนได้ถูกต้อง

[illegible]

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนเขียนคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้เสร็จหรือหาย ✓ ในข้อสรุป ถ้า “ผ่านเกณฑ์”

เพื่อให้เครื่องหมาย X

แบบบันทึกผลการวิจัยการอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนอ่านได้ถูกต้อง

[illegible]

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนอ่านคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้เครื่องหมาย ✓ ในช่องสรุป ถ้า “ผ่านเกณฑ์”

ให้ใส่เครื่องหมาย X

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะด้อยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

แบบบันทึกผลการวิจัยการเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนเขียนได้ถูกต้อง

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียบเรียงคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้แสดงหมาย ✓ ในช่องสรุป ถ้า “ผ่านเกณฑ์”

ให้ใส่เครื่องหมาย X

สถาบันภาษาไทย สำนักงานคณะกรรมการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

แบบบันทึกผลการวิจัยการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนอ่านได้ถูกต้อง

เกณฑ์การผ่าน

นักเขียนอ่านคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องสรุป ถ้า “ไม่ผ่านเกณฑ์”

ให้ใช้เครื่องหมาย X

แบบบันทึกผลการวิจัยการเขียนคำที่ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนเขียนได้ถูกต้อง

เกณฑ์การผ่าน

นักเขียนเขียนคำได้ ๒๒ คำ จาก ๓ คำ คือ ถั่ว “ผ่านเกล้า” ให้เสร็จเรื่องหมาย ✓ ในข้อสรุป ถ้า “ผ่านเกล้า”

ให้ใช้เครื่องหมาย X

แบบบันทึกผลการวิจัยการอ่านคำควบกล้ำ ร ล ว และคำควบกล้ำไม่แท้

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนอ่านได้ถูกต้อง

เกณฑ์การผ่าน

นักเขียนอ่านคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้เสร็จเรื่องหมาย ✓ ในข้อสรุป ถ้า “ผ่านเกณฑ์”

ให้ใช้เครื่องหมาย X

แบบบันทึกผลการวิจัยการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ฎ และคำควบกล้ำแม่แท้

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนเขียนได้ถูกต้อง

เกณฑ์การผ่าน

นักเขียนเขียนคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้เสร็จหมาย ✓ ในข้อสรุป ถ้า “ผ่านเกณฑ์”

ให้ใช้เครื่องหมาย X

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาการอ่านรู้เรื่อง (Learning Loss)

แบบบันทึกผลการวิจัยการอ่านออกเสียง

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนอ่านได้ถูกต้อง

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนอ่านคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้แสดงเครื่องหมาย ✓ ในช่องสรุปว่า “ผ่านเกณฑ์”

เพื่อให้โครงการขยาย

แบบบันทึกผลการวิจัยการเขียนอักษรนำ

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนเขียนได้ถูกต้อง

[illegible]

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนเขียนคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้เสร็จเรื่องหมาย ✓

เพื่อให้เครื่องหมาย X

แบบบันทึกผลการวิจัยการอ่านคำศัพท์การันต์

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนอ่านได้ถูกต้อง

เกณฑ์การผ่าน

นักเขียนอ่านคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้เสร็จเรื่องหมาย ✓ ในข้อสรุป ถ้า “ผ่านเกณฑ์”

ให้ใช้เครื่องหมาย X

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำที่มีการันต์

คำชี้แจงให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนเขียนได้ถูกต้อง

[illegible]

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนเขียนคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้เสร็จเรื่องหมาย ✓ ในข้อสรุป ถ้า “ผ่านเกณฑ์”

ให้ใช้เครื่องหมาย X

บรรณานุกรม

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (๒๕๕๕). แนวการสอนซ่อมเสริม การอ่านและการเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เล่ม ๑ พยัญชนะและสระ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สกสค.ลาดพร้าว.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (๒๕๕๕). แนวการสอนซ่อมเสริม การอ่านและการเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เล่ม ๒ คำที่มีสระลดรูป และเปลี่ยนรูป. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สกสค.ลาดพร้าว.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (๒๕๕๕). แนวการสอนซ่อมเสริม การอ่านและการเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เล่ม ๓ คำที่ไม่มีตัวสะกด และคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สกสค.ลาดพร้าว.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (๒๕๕๕). แนวการสอนซ่อมเสริม การอ่านและการเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เล่ม ๔ คำที่มีตัวสะกด ไม่ตรงตามมาตรา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สกสค.ลาดพร้าว.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (๒๕๕๕). แนวการสอนซ่อมเสริม การอ่านและการเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เล่ม ๕ คำควบกล้ำ และคำที่มีอักษรนำ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สกสค.ลาดพร้าว.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (๒๕๕๕). แนวการสอนซ่อมเสริม การอ่านและการเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เล่ม ๖ คำผันวรรณยุกต์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สกสค.ลาดพร้าว.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (๒๕๕๕). แนวการสอนซ่อมเสริม การอ่านและการเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เล่ม ๗ คำที่มีตัวการันต์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สกสค.ลาดพร้าว.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (๒๕๕๔). หนังสืออุเทศภาษาไทย ชุด บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม ๑ : ระบบเสียง อักษรไทย การอ่าน และการเขียนสะกดคำ. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สกสค. ลาดพร้าว.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (๒๕๕๘). หนังสืออุเทศภาษาไทย หลักภาษาไทย : เรื่องที่ครูภาษาไทยต้องรู้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สกสค. ลาดพร้าว.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (๒๕๕๙). คู่มือการสอนอ่านเขียน โดยการแจกลูกสะกดคำ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร แห่งประเทศไทย

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นายอัมพร พินะสา

นางเกศทิพย์ ศุภวานิช

นายวิษณุ ทรัพย์สมบัติ

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

ผู้ทรงคุณวุฒิ

นายเสกสันต์ ผลวัฒน์

นางสาวธันยา พิทยาพิทักษ์

นายอรุณ พรหมจรรย์

นางอารมย์ เหลืองแดง

นายชาญฤทธ น้าใจดี

นายวิโรจน์ ค้อไผ่

นายประจักษ์ สระแก้ว

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข้าราชการบำนาญ

ข้าราชการบำนาญ

ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔

รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔

รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑

ผู้กำหนดกรอบแนวคิด

นางสาวดวงใจ บุญยะภาส

นายเสกสันต์ ผลวัฒน์

ผู้อำนวยการสถาบันภาษาไทย

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผู้รับผิดชอบโครงการ (สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา)

นางสาวดวงใจ บุญยะภาส	ผู้อำนวยการสถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นางสาวอรอร ฤทธิ์กลาง	นักวิชาการศึกษา สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นางสาวพัชรา ตระกูลศิริพันธ์	นักวิชาการศึกษา สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นางสาวเสาวลักษณ์ วรวิเศษ	นักวิชาการศึกษา สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นางสาวอภิญา ขาวสุทธิ์	นักวิชาการศึกษา สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นางสาวอมรลักษณ์ วัฒนาปิยมย์	นักวิชาการศึกษา สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นางสาวสุชาดา สูดาคม	นักวิชาการศึกษา สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นางสาวนิธิดา นาคทอง	นักวิชาการศึกษา สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นางสาวปาริชาติ ศรีจุลลา	นักวิชาการศึกษา สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

คณะทำงานพัฒนาและปรับปรุง “ชุดแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)” ครั้งที่ ๑

นางสาวดวงใจ บุญยะภาส	ผู้อำนวยการสถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นางจิราพร ไกรพล	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๒
นางสาวกรรยา จิตฟุ้ง	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔
นางสาวภัทริกา ทองยา	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔
นายไกรสิทธิ์ ศิริมาก	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑
นายทศพล พูลพุด	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต ๒

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

นางสาวศิริจันทร์ ศรีนวนลนัต	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม
นายยุทธนา มรกต	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต ๑
นางวธินีพร นิยมพานิช	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต ๒
นายปิยนัฐ ธนะบุตร	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑
นางสาวบุษบง ไทยวังชัย	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสองคอนศิริคุรุราษฎร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔
นางภัฏฐากาญจน์ พรหมประโคน	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคำบอนคุรุราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔
นางสาวเฉลิมขวัญ สุปีงคลัต	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกันตเรียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑
นางอมรรัตน์ ดาคม	ครูโรงเรียนบ้านสองคอนศิริคุรุราษฎร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔
นางสาวณัฐนิชา ยลวงค์	ครูโรงเรียนบ้านสองคอนศิริคุรุราษฎร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔
นางสาวพิมพ์รดา ส่งชื่น	ครูโรงเรียนวัดห้วยแก้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑
นางสาวธัญญ์นรี สระทอง	ครูโรงเรียนบ้านแหลมรัง “ราษฎร์บำรุง” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต ๒
นายสทธีฐ์ ไชยฮ้อย	ครูโรงเรียนศรีประสิทธิ์วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต ๒
นายชาคริต อ่อนบัว	ครูโรงเรียนบ้านคำบอนคุรุราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔
นางสาวขวัญใจ อนุกุลพลุลาก	ครูโรงเรียนบ้านก้านเหลือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

นายสันต์ ผู้สมเก่า

ครูโรงเรียนบ้านกันโจรง

นางปติยามาศ หลีวัฒนาสิริกุล

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑

นางสาวศุทธิณี แก้วรักษิต

ครูโรงเรียนวัดหนองคัน (ใจพิทยาคาร)

นางสาวสุธาสิณี เพชรกระจ่าง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต ๑

นางสาวปรญา เหลืองแดง

ครูโรงเรียนอนุบาลวังม่วง

นางกวิสรา คงนวล

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๒

นางสาวกนกพร สุวรรณคง

ครูโรงเรียนวัดดอนมะโนรา (รังสิยานุกูล)

นางจุไรภรณ์ จันทร์จิตตะการ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม

นายสัจจานนท์ ชุมวาส

ครูโรงเรียนบ้านท่ามะเือง

นายธีระพล พงษ์พิมาย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑

นางสกุลตลา บาโง

ครูโรงเรียนวัดหาดทรายแก้ว

นางสาวอมรา บาหะ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต ๑

นายพิพัฒน์พงศ์ กันทะ

ครูโรงเรียนอนุบาลเมืองชุมพรวัดสุบรรณนิมิต

นายจิรยุทธ์ ประภาทรงสิทธิ์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต ๑

ครูโรงเรียนบ้านควนนา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต ๒

ครูโรงเรียนวัดวังไทร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต ๓

ครูโรงเรียนบ้านบालะ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต ๒

ครูโรงเรียนบ้านหลักเขต

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต ๒

ครูโรงเรียนบ้านบางลา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต ๒

ครูโรงเรียนกาวิละวิทยาลัย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงใหม่

ครูโรงเรียนสารภีพิทยาคม

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงใหม่

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

นางสาวน้ำผึ้ง มั่งคั่ง

ครูโรงเรียนพะเยาพิทยาคม

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพะเยา

นางไลลา วรรณบุณย์

ครูโรงเรียนสุรวิทยาคาร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์

นายพงษ์พิชญ์ นิรุตตินานนท์

ครูโรงเรียนหนองโดนวิทยาย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสระบุรี

นายประจักษ์ น้อยเหนือ

ครูโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ธนบุรี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑

นายธฤณช์ อารมย์แก้ว

ครูโรงเรียนเทพศิรินทร์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑

นางสาวสิริพร รัชดาธิวัฒน์

ครูโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑

นายนิรรัตน์ อจลพล

ครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๒

นายอาษฐ์วิศิษฐ์ อยู่ข้าวอุ่นน้ำ

ครูโรงเรียนมัธยมปทุมมาวาส

สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร

นายอัครเดช โภชน์สาส์

นักวิชาการคอมพิวเตอร์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑

นายวิรุทธิ์ จำปาขีด

พนักงานราชการ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑

นางสาวพัชรา ตระกูลสิริพันธ์

นักวิชาการศึกษา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

นางสาวนิธิตา นาคทอง

นักวิชาการศึกษา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

นางสาวปาริชาติ ศรีจุลลา

นักวิชาการศึกษา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

นางสาวชฎาพร สติธิสาสตร์

นิสิตฝึกประสบการณ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

คณะทำงานพัฒนาและปรับปรุง “ชุดแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ไขปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)” ครั้งที่ ๒

นางสาวดวงใจ บุญยะภาส	ผู้อำนวยการสถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔ ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔ ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑
นางสาวกรรยา จิตฟู่ง	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสองคอนศิริคุรุราษฎร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔
นางสาวภัทริกา ทองยา	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคำบอนคุรุราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔
นายไกรสิทธิ์ ศิริมาก	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคันเตรียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑
นายปิยนัฐ ณะบุตร	ครูโรงเรียนบ้านสองคอนศิริคุรุราษฎร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔
นางสาวบุษบง ไทยวังชัย	ครูโรงเรียนบ้านคำบอนคุรุราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔
นางภัฏฐากาญจน์ พรหมประโคน	ครูโรงเรียนบ้านคันโจรง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑
นางสาวเฉลิมขวัญ สุปิงคลัด	ครูโรงเรียนบ้านสองคอนศิริคุรุราษฎร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔
นางอมรรัตน์ ดาคม	ครูโรงเรียนบ้านคำบอนคุรุราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔
นางสาวณัฐนิชา ยลวงศ์	ครูโรงเรียนบ้านคันโจรง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑
นายชาคริต อ่อนบัว	
นายวสันต์ ผู้สมเก่า	

คู่มือ

การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

นางสาวปรญา เหลืองแดง

นายสัจจานนท์ ชุมวาส

นายธีระพล พงษ์พิมาย

นายประจักษ์ น้อยเหนือย

นายฤกษ์ณัฏฐ์ อารมย์แก้ว

นายนิรรัตน์ อจลพล

นายอาชวีวิชญ์ อยู่ข้าวอุ่นน้ำ

นายอัครเดช โภชน์สาลิ

นายวิรุทธิ์ จำปาขีด

นางสาวพัชรา ตระกูลสิริพันธุ์

นางสาวนิธิตา นาคทอง

นางสาวปาริชาติ ศรีจุลลา

นางสาวดนิตา สิริธนกุล

นางสาวสุกัลยา สังคมนิติรัฐ

นางสาวเมธาพร รักแดง

ครูโรงเรียนบ้านท่ามะเพือง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑

ครูโรงเรียนวัดวังไทร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต ๓

ครูโรงเรียนบ้านบาละ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต ๒

ครูโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ธนบุรี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑

ครูโรงเรียนเทพศิรินทร์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑

ครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๒

ครูโรงเรียนมัธยมปรณาวาส

สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร

นักวิชาการคอมพิวเตอร์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑

พนักงานราชการ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑

นักวิชาการศึกษา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

นักวิชาการศึกษา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

นักวิชาการศึกษา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

นิสิตฝึกประสบการณ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นิสิตฝึกประสบการณ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นิสิตฝึกประสบการณ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะกรรมการ

นายเสกสันต์ ผลวัฒน์	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
นางสาวธัญญา พิทยชาติพิทักษ์	คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
นางสาวดวงใจ บุญยะภาส	ผู้อำนวยการสถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นายสัจจานนท์ ชุมวาส	ครูโรงเรียนวัดวังไทร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต ๓
นายธีระพล พงษ์พิมาย	ครูโรงเรียนบ้านบालะ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต ๒
นายประจักษ์ น้อยเหนือ	ครูโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ธนบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑
นายนิรรัตน์ อจลพล	ครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๒
นางสาวอมราลักษณ์ วัฒนาปิยมย์	นักวิชาการศึกษา สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นางสาวปาริชาติ ศรีจุลลา	นักวิชาการศึกษา สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นายพิษณุ ทองทัฬ	นักจัดการงานทั่วไป สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ